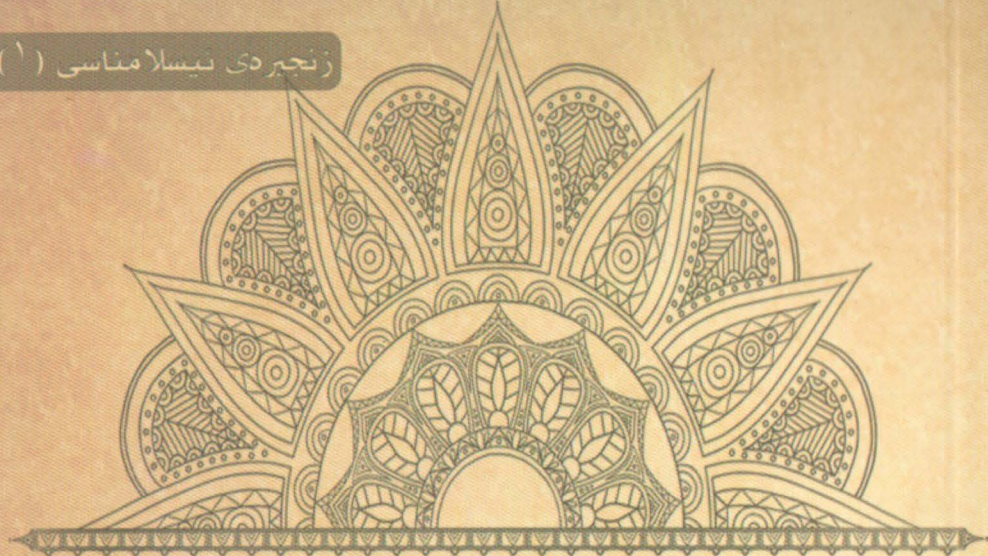

زنجیر دی نیسلا مناسی (۱)

گۆرینه وهی به ههشت به دنیا

منتدی اقرأ الثقافی
www.igra.ahlamontada.com

نووسینی

عبدالله وریا هموند

پیداچوونه وهی

احمد ابراهیم طاهر

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېڭە

(مۆتىزات ئىنسانى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يېڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گۆرىنه وهى به ههشت به دونيا

نووسىنى

عبدالله وريا هموند

پیداچونه وهى

أحمد إبراهيم طاهر

١٤٣٧ ك _ ٢٠١٦ ز

چاپى يه كه م

ناوی کتیب : گۆرینه‌وه‌ی به‌هه‌شت به‌دunia

نووسینی : عبدالله وریا هموند

پیداچونه‌وه‌ی : أحمد إبراهيم طاهر

نه‌خشه‌سازی به‌رگ : ئاریز عزیز

نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه : عبدالله وریا هموند

نۆره و سالی چاپ : یه‌که‌م - ۱۴۳۷ ک - ۲۰۱۶ ز

چاپخانه‌ی : ناوه‌ندی ئاویر

نرخ :

تیراژ : ۱۰۰۰

ژماره‌ی سپاردن : له‌به‌ریۆبه‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه‌کان

ژماره‌ی سپاردن (۲۸۱) ی سالی ۲۰۱۶ ی پیدراوه .

پیّشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا ،
 مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ، وَاتَّقُوا اللَّهَ
 الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
 دُنُوبَكُمْ ، وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

زور سوپاسی خوی گه وره ده کهم که هیدایه تی داوم بو سهر
 ریگای راست و له سهر ثانی پیروزی ئیسلام ناموژگاری کردوم
 وه زور به خته وه رم که توانیم ئه م کتیبه بچوکه ته واو بکه م به
 هاوکاری له گه ل کاک (احمد ابراهیم طاهر) که توانی
 پیداچونه وهی هه له کانم بکات . بیروکه ی ئه م کتیبه پیشت
 هه مبوو به لام زیاتر به هاندانی ماموستای خوشه ویستم

مامۆستا (محمد بزاز) له میشکما جه که ره ی کردوو، که هانی
داین بۆ کتیب خویندنه وه و منیش هه ستام به به ره و پیش
بردنی بیروکه کهم و له کوتای توانیم ئەم کتیبه بچوکه دروست
بکه م که تیایدا باسی به ههشت و تاوان و تهوبه بکات، ئەم
بیروکه ی که بۆم هات ته نها بۆ ئەوه بوو بیری ئەم خه لکه
بهینمه وه به ههشتیک هه یه پره له خوشی و شادی و نازو
نیعمهت وه باسکردنی له خوا نه ترسان و لاوازی ئیمان له گه لی
دا چونکه لاوازی ئیمان وله خوانه ترسان هوکارن بۆ
دوورکه و تنه وه ی ئاده میزاد له به ههشتی خوشی نه براوه ی خوا ی
میهره بان، هیوادارم ئەم په رتووکه خنجیلانه یه بووبیته هو ی
په زامه ندی خوا ی گه و ره و سوودی کم گه یان دبیت به خوینه ری
خۆشه ویست.

نووسینی
عبدالله وریا هموند
پیداچونه وه ی
احمد ابراهیم طاهر

له خوا نه ترسان

خوای گه وره له گه‌ل دروست کردنی مروّف سیفه تیکی پئی به خشیوه که ئه ویش ترسه ، له گه‌ل له دایک بوونی دهست پئی ده کات و له گه‌ل کوچی دوای ته واو ده بیّت ، به لام ئه وه ئه وه ناگهینی که له هه مووو شتیک بترسین ، به لام ده بی له هه ندی شت بترسین ، هه روه کوو چۆن خودای گه وره باسی پیغه مبه ر موسا (علیه السلام) ده کات کاتیک که پیاوه که ده کوژی و هه لدی له دهست فیرعه ون و پاشان به دوای موسا ده گهرین و موساش (علیه السلام) ده ترسی هه ر وه کو چۆن خودای گه وره باسی ده کات ﴿فَأُصْبِحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾^۱، ئه م جوړه ترسه که ده بیت بترسی چونکه تو مروّفی له و کاته دا که ئه م روداوانهت به سه ر دیت ، به لام نابی له هه ندیک شت بترسین هه ر وه کو ترس له رزق و روژی چونکه خودای گه وره به یینی پئی دایت که خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَفِي السَّمَاءِ

رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ^۲ ﴿۴۸﴾ واته : رزقی تۆ له ئاسمانه و
ههروه کو چۆن به ئینی پئی دایت

بۆیه باشتین و چاکترین جووری ترس ئه و ترسهیه که له خواى
پهروه دگار ههتیت ، خواى گهوره دهفه رموی: ﴿نَبِّئْ عِبَادِي
أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (۴۹) وَ أَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ
(۵۰)^۳

واته : ئه ی پیغه مبه ر به عه بده کانم رابگهینه که خواى گهوره
لیبۆرده و به به زه ییه (۴۹) وه عه زابی ئه و عه زابه یه که زۆر به
ئازاره

(۵۰) . خواى گهوره ده مانترسینى به خۆى تاوه کو له
عه زابه کانی به دوور بین هه ر وه کو چۆن
دهفه رموی: ﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾^۴، ئیما می
طه به ری له م ئایه ته بۆمان باس ده کات که ده ئیت خواى
گهوره له عه زابه کانی خۆى ده تان ترسینى ئه گه ر ئیوه

^۲ سورة الذاریات (۲۲)

^۳ سورة الحجر (۵۰-۴۹)

^۴ سورة آل عمران (۲۸)

سه ریچی فرمانه کانی بکه ن ، خوای گه وره له سه ر ئیمه ی
 واجب کردوو ه که لئی بترسین هه ر وه کو چۆن ده فه رموئ:
 ﴿فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ﴾^۵ له لایه کیتیش ده فه رموئ: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ
 وَاخْشَوْنِي﴾^۶

واته : له وان مه ترسن و له من بترسن ،

مروؤ ده بی بترسئ هه روه کو چۆن باسم کرد ترسیکی
 بنچینه یه ی وه کو هه زره تی موسا (علیه السلام) که باسم
 کرد وه ترسیکی تر که گه وره ترین ترسه ئه ویش ترسان له
 خودایه ، ئه گه ر هاتوو له خوای گه وره نه ترسای ئه وه بزانه له
 غه یری خواش ده ترسیئ بۆیه وابکه له خوای گه وره بترسیئ
 تاوه کو له وانی تر نه ترسی ، بۆیه ئه م ترسه یه کیکه له
 نیشانه کانی ئیماندار هه ر چۆن خودای گه وره ده فه رموئ
 ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^۷

^۵ سورة النحل (۵۱)

^۶ سورة البقرة (۱۵۰)

^۷ آل عمران (۱۷۵)

واته له وان مه ترسن و له من بترسن ئه ي ئيماندارينه ، ئه م
 ئايه ته ئه وه مان بۆ روون ده كاته وه كه ترسان له خوداي
 گه و ره شه رتيكه له ئيمان ،

ترس له خوداي پهروه دگار عياده تيكي زۆر بهرز و گه و ره يه
 چونكه ترسي خواي گه و ره وات لى ده كات كه گوناخ نه كه ي
 و ده ست بۆ گوناخ نه به ي ، به لام نه ك له ترسي يه كي ك
 له خۆت گه و ره تر گوناخ نه كه ي ئه وه عياده ت نيه ئه گه ر
 به ته نها له ترسي خواي گه و ره نه بيت ، بۆيه ترس وات لى
 ده كات كه ئه و شتانه وا ده كات له گوناخ به دوور بيت و له
 خودا نزىك بيه وه وه وات لى ده كات كه ئه و دله له نه فام
 و جاهيلىدا به ئاگا به ينيته وه وه ئايه تي قورئانيدا ته ئسیرت
 لى بكات هه ر وه كو چۆن خوداي گه و ره ده فه رموى: ﴿مَا

أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى (2) إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَنْ يَخْشَى (3)﴾⁸

واته ئه ي پيغه مبه ر (ﷺ) ئه م قورئانه مان بۆ ئه وه
 دانه به زاندوه بۆ سه ر تۆ تاوه كو خۆت تووشى ماندوو بوون

بكهيت ، به لكو ياده خه ره وهيه بۆ ئه وه كه سانهى كه يادى
 خوا ده كه ن و له خوا ده ترسن ، ئه وه دلّهى كاتيك قورئانى
 به سهر دا ده خویندریته وه ده له رزى و راده چله كى ئه وه دلّی
 باوه رداره ، خوايه ئيمهش وا لييكهى كه دلّه كايمان له كاتى
 بيستنى ناوى تۆدا رابچله كى وله كاتى خویندى قورئاندا
 ئيمانان زياد بكات ، ئه م ترسه واى كرد كه قورئان كار بكاته
 سهر دلّی ئيماندار تاوه كو زيكرو تاعه تى خوا بكات . ترس
 له خوا يه كيكه له سيفاته كانى ئيماندار ههر وه كو چون
 خوداى گه وره ده فه رموى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ
 اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾

واته ئيماندار ئه وه كه سه يه كه كاتيك يادى خواى و قورئانى
 به سهر دا خویند ئه وه دلّيان راده چله كى و ئيمانان زياد
 ده كات ، كاتيك ته مه شای پيغه مبه ر ده كه ين كه خواى گه وره
 له هه موو گوناچه كانى خوشبوه به لام له گه ل ئه وه ش ههر له

خودا ده ترسا ، کاتیک هه ورێک بهاتبایه ئهوا ده ترسا و ده هات و ده رویشته دایه عه ئیشه لی پرسی بووا شله ژاوی وتی ده ترسم ئهه هه وره عه زابییک بیته بو ئومه ته کهم چونکه پیشت هه ور عه زاب بوو ئومه ته کانی پیشت ، بۆیه پیغه مه بهر ده فه رموی (ﷺ) ((إني لأرجو أن أكون أخشاكم لله '))

واته من ره جام وایه که له هه ره هه موتان له خواترستریم ، بۆیه عبدالله ی کوری شخیر بۆمان ده گهریته وه و ده لیت جارێکیان چووم بو مالی پیغه مه بهر (ﷺ) بینم که نوێژی ده کرد و قورئانی ده خویند به لام نوزه نوزی لیوه ده هات له بهر گریان چونکه له ترسی خودا ده گریا ، بۆیه هه ردهم دوعای ده کرد و ده یگوت ئه ی خوایه دلم له سه ره ئهه دینه بهیله وه و سابته بکه ، ئه گه ره باسی سه حابه کان بکه یین زۆر له خوا ترسا و وه کو ئه بو به کری سدیق (ره زای خوا ی له سه ره بیته) هیچ جارێک نوێژی نه کرد و وه ئه گه ره هه موو ریشی له گریان ته ره نه بی که ئه وه یه کیکه له ئه و ۱۰ که سه ی که

موژدهیان پی دراوه بۆ به ههشت که چی هه موو نوژیڤ هه ده گریا، ههروه ها ئیمامی عومه ریش (رهزای خوی له سه ر بیټ) به هه مان شیوه له نوژه کاندای ده گریا، روژیکیان له نوژیڤدا گه یشته سوره تی الطور که ده فهرموئ ^۱ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ^۱ یه که سه ر ئیمامی عومه ر (رهزای خوی لیبت) له هووش خوی ده چی و نه خووش ده که وی به رادده یه ک وای لیډیټ که خه لک سه ردانی بکات به هووی تووندی نه خووشیه که یه وه، وه له کاتی سه ره مه رگیدا به کوره که ی ده وت سه رم له سه ر پیخه ف لابده و بیکه سه ر ئه م خو له تا خوی گه و ره ره حمم پی بکات. ئا به راستی ترسان له خوادا به مجوره یه . ئه ی ئیمه ؟ به خودا له هه موو شتیڤ بترسین له خودا ناترسین ، ده چین گوناخ ده که یی ته نها له به ر ئه م کار به ده سته ، ناچینه مزگه وت نه وه کو پی بلین ئیسلامی ، به راستی ئه مه کاره ساته .

^۱ سورة الطور (۸)

ترسان له خوا و ترسان له مه خلوق

۱- ترس له خوا : له ئه نجامى ليكۆلينه وهى حهقيقهت و دووربينى و ووردبينه وه ديتته كايه وه به لام ترس له مه خلوق له ئه نجامى بيتاگايى له حهقيقهت و خوڤه رستى و تهسك بينه وه ديتته كايه وه

۲- ترس له خودا وا له ئاده ميزاد ده كات كه ژيانى يه كپارچه بيتته مايه ي خزمهت كردنى كۆر و كۆمه ل به باشتري شيوه به لام ترس له مه خلوق وا له ئاده ميزاد ده كات كه ژيانى بيتته بارى زه حمهت و ناخوشي به سه ر شانى كۆر و كۆمه ل

۳- ترس له خودا ئاده ميزاد جوان و نورانى ده كات له رهنگ و روخساردا وه كو خواى گه وره له سوره تى فتح ده فه رموى ﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾^{۱۲} ، به لام ترس له مه خلوق ئاده ميزاد ناشرين و ده كات له رهنگ و روخساردا ، وه كو خواى گه وره له و بارهيه وه ده فه رموى: ﴿يَعْرِفُ

^۱ سورة الفتح (۲۲)

الْمُجْرِمُونَ بِسِيْمَاهُمْ ﴿١٣﴾

۴- ترس له خودا بیروهوۆشی ئاده میزاد زیاد ده کات به لام
ترس له مه خلوق بیروهوۆشی تهسک ده کات و ئاده میزاد
ره زیل و دهست قوچاوی ده کات

۵- ترس له خودا سهبری و ئارامی له سروشت زیاد ده کات
به لام ترس له مه خلوق سهبری و ئارامی له سروشتی
ئاده میزاد کهم ده کاته وه و دهیشه ژینێ

۶- ترس له خودا وا له ئاده میزاد ده کات که ههردهم داواکاری
حهق بیت به لام ترس له مه خلوق وا له ئاده میزاد ده کات که
جی به جی کاری داواکاری نهفسی خوێ بیت جا حهق بی
یانخود نا

۷- ترس له خودا وا له ئاده میزاد ده کات که ئازا و چه پوک
وهک لهم فهرمووده یه دا هاتوو که ده فهرموێ: ((من خاف
الله وحده خوف منه جميع خلقه)) واته : ئه وهی به ته نه
له خوا بترسی خوا گشت مه خلوقی لی ده ترسینی به لام ترس

له مه خلوق ئادهمیزاد ترسنۆك و داوهشای دهكات وهك له
ئهم فهرمووده هاتوه كه دهلّی :

ئه وهی به ته نهها له خوا نه ترسّ واته له شتی تریش بترسّ
ئه وه خوای گه وره له گشت مه خلوقی خوێ دهیترسینّ

۸- ترس له خدا به رهكت دهیخته عیلم و زانیار و رزق رۆزی
و ژیری وه به لّام ترس له مه خلوق به رهكت له عیلم و
زانیاری و رزق و رۆزی له دهباو به رهكات ناهیلّی

۹- ترس له خدا خۆراکی گیانه و ههلاوه و شیرینی ئیمانی
تیدایه و دّل و دهروون ئاسووده دهكات به لّام ترس له
مه خلوق پیسی و چه پلّیه کی شهیتانه وه وه سه سه یه کی
درۆیینه وه روح و گیان پیس دهكات و دّل و دهروون ئاسود
ناكات و تیکی ده شکینّی

۱۰- ترس له خدا ئادهمیزاد شیفا دینّی له نه خۆشیه نه فسی
و دهروونی و کۆمه لایه تیه کان به لّام ترس له مه خلوق
ئادهمیزاد تووشی نه خۆشیه دهروون و کۆمه لایه تیه کان
دهكات

۱۱- ترس له خودا مایه ی هیدایهت و راسته و شهقامی ژیانه به لّام ترس له مه خلوق مایه ی گومرای و سه رگه ردانی و ریگا بزرکردنه

۱۲- ترس له خودا ریکی حق و عیلم و ئه قّل و فیکره ی ئاده میزاده به لّام ترس له مه خلوق ناریکه له گه لّ حق و عیلم و ئه قّل و فیکره ی ئاده میزاده

۱۳- ترس له خودا واله ئاده میزاد ده کات له هه موو کاره کانا به کیم و دانابی به لّام ترس له مه خلوق وا له ئاده میزاد ده کات که حه قیقه تی حه کیمایه تی و دانایاتی لی وون بیّت

۱۴- ترس له خودا برایه تی و خوشه ویستی و هیزی خیرخوازی دروست ده کات به لّام ترس له مه خلوق برایه تی و خوشه ویستی تیک ده شکینی

۱۵- ترس له خودا سه رئه نجامیکی باش و چاوه ریی ده کات وه کو به ههشت که پره له نیعمه ته کانی خودا به لّام ترس له مه خلوق سه رئه نجامیکی خراپی به دی چاوه ریی ده کات له جه هه نه م وه په شیمانی و نه دامه ته

به ريزه كه م : تۆ كاتيك ده رگا له سهر خۆت داده خهيت،
 به شيويه كه كهس ناتبينيت، لهو كاته شدا پالنه ره
 شارواه كانى ئاره زووت دينه چالاكى و جوولان و به دواى
 ده روازه يه كدا ده گه پرين كه له ريگه يه وه برۆنه ده ره وه، ئا لهو
 كاته دا و پيش ئه وهى ئه ندامه كانت بخه يته گهر بۆ
 ئه نجامدانى ههر تاوانيك، بير له وه بكه ره وه كه خواى گه وه
 ده تبينى و ده زانى چى له ناخدا هه يه، خواى گه وه
 ده فهرمويت: ﴿عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ (9)
 سَوَاءَ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٍ
 بِاللَّيْلِ وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ﴾^١

واته : خواى گه وه زانايه به هه موو بينرا و و په نهانيه كه و له
 هه موو شتيك گه وه تره و بلند و بالادهسته به سهر هه موو
 شتيكدا، يه كسانه به لاي ئه وه وه ئه گهر ئيوه ووتهى ئاشكرا
 بكه ن يان بيشارنه وه، يان له تاريكى شه ودا تاوان بكه ن يان
 به ئاشكرا و له پوژى پووناكدا ئه نجامى بده ن . بۆيه برام و
 خوشكى خۆم تۆ ئه گهر لهو كاته دا ئه م راستيه بينيته ياد و

^١ سورة الرعد (٩-١٠)

پيش چاوى خۆت ئهوا ههركيز ناوېرى تاوانه كه بكهى، شاعير
دهلّيت :

وإذا خلوت بريّة في خلوة والنفس داعية إلى العصيان
فاستحيي من نظر الإله وقل لها إن الذي خلق الظلام يراني^{١٥}
واته :ئهگهر له کاتى خهلوته و ته نيايدا تووشى دله
راوکییهك بووى و نه فست بو لای تاوان رای ده کیشایت، ئهوا
شهرم بکه له وهى که خواى پهروهردگار ده تینیت و
به نه فست بلّی :ئهى نه فسى به دکارم ئه وهى که تاریکی
درووست کردوو ده مینیت

^١ ما بین انا و احلامی دیوان الشاعرة می محمد

لاوازی ئيمان

سه ره تايهك بو ئيمان و باوه ر :

ئه بوهريره (خوای لی رازی بیّت) ده لئ: پروژیک پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له ناو خه لکیدا ده رکه وت، پیاویک هاته خزمه تی ووتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا باوه ر چیه؟ فه رمووی: (باوه رت هه بیّت به خوا، به فریشته کانی، به کتیه کانی، به پیغه مبه رانی، به روژی دوایی. ههروه ها باوه رت هه بیّت به قه ده ر و خه یر و شه ری)

مانای باوه ر له زمانی عه ره بیدا به واتای به راست زانین (التصدیق) دیت، وه ماناکه ی له فه رموده که ی پیشودا ئه وه یه: ده بیّت مروّف به راستیکی ته واو بروای وا بیّت که ته نها خوای گه وره شایسته ی په رستنه؛ له بهر ئه وه ی هه موو شتیکی به دهسته وه سف کراوه به هه موو سیفاتیکی ته واو وه بی که م وکورتیه وه باوه رمان وایه که وا فریشته کان

بهنده ي ريزلینراوى خواى گهوره ن وسه رپیچی فه رمانه کانی
 خواى گهوره ناکه ن، به لکو ئه وان فه رمانه کان جیبه جیى
 ده که ن وهیچ شتیک له خویانه وه ناکه ن، وه فریشته کان
 چه ند به شیکن به نسه بت ئه و کارانه ی که خواى گهوره پیى
 سپاردوون له وانه :هه لگرانی عهرش وئه وانه ی له ده وروبهری
 عهرش دان وئه وانه ی له حه وت ته به قه ی ئاسماندان که
 خهریکی په رستن وئه وانه ی که تایبه تن به به ههشت و ئاگر،
 وه ئه وانه ی که تایبه تن به کاروباری سروشتی وئه وانه ی که
 گیان کیشانی دروستکراوه کانی پی سپێردراوه له کاتی مردندا،
 وه ئه وانه ی که فووکردن به (صور) ی پی سپێردراوه، وه
 ئه وانه ی که ته گبیری کاروبار ده که ن که کاروباری باران و و
 پرووه کی پی سپێردراوه.

خواى گهوره ده فه موئ: ﴿فَالْمُدَبِّرَاتِ أُمْرًا﴾^{۱۶}

واته: سویند به و فریشتانه ی که ته گبیری کاروبار ده که ن، وه
 ئه وانه ی که کاروباری باران و پرووه کی پی سپێردراوه، وه

ئەوانەى كە كۆرلەپەى ناو رەحمى ئافرەتيان پى سپىردراوه،
 وه ئەوانەى كە مروّف دەپاريزن، وه ئەوانەى كە نووسىنى
 كرده وه كانى مروّفيان پى سپىردراوه، وه ئەوانەى كە چياكانى
 پى سپىردراوه، وه ئەوانەى كە دەگەرپن لە زهويدا وئامادەى
 مەجاليسى زىكر وعيلم دەبن... وه غەيرى ئەمانە كەوا
 بەلگەيان لەسەر هاتوہ لە فەرموودە صەحیحەكانەوہ، وه
 باوەرمان بە ھەموو ئەو پەرتووكانە ھەيە كەوا خواى گەورە
 بۆ پىغەمبەرانى ناردۆتە خوارەوہ، وه ناوى ھىئاون لە قورئانى
 پىرۆزدا، لەوانە: تەورات و ئىنجىل وزەبوورو صوحوفى
 ئىبراھىم وموسى، وه ئەوانەى كە ناوى نەھىئاون. وه بەراست
 زانىنى ئەوہى كە قورئان باسى كردوہ لە بوونى لادان وگوران
 لەو نوسخانەى تەورات ئىنجىل كە ئىستا ھەن لەبەر دەستى
 خەلكيدا. وه شوپىنكەوتنى ئەو پەرتووكانە مەنسوخ كراوہ بە
 قورئانى پىرۆز؛ چونكە قورئانى پىرۆز تاكە پەرتووكە كەوا
 پىويستە ھەموو مروّف وجنۆكەكان جىيەجىيە بكەن وكارى
 پى بكەن. وه باوەرمان بە ھەموو ئەو پىغەمبەرانە (عليھم

السلام) ههیه کهوا خوای گه وره ناردوو یانیه تی بۆ نه ته وه کانیا، وه باسی بیست و پینچ دانه یانی کردوون له قورئانی پیرۆز، وه خوای گه وره هه والی داوه کهوا بۆ هه موو ئومه تیک پیغه مبه ریکی ناردوه به یه کخو ناسین، وه هیچ ئومه تیک نیه له ئومه ته کان ئیلا ترسینه ریکی بۆ ناردوون.

خوای گه روه ده فه رموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾^{۱۷}

واته: بیگومان ئیمه تو مان به (ئاینی) راست ناردوو ه مژده ده رو ترسینه ر بیت هه ر گه ل و ئومه تیک (پیغه مبه ریکی) ترسینه ری تیدا هاتوو ه

وه باوه پمان به پۆژی دوایه، پۆژی پاداشت و سزا ولیپرسینه وه، پۆژی هه ستانه وه ی خه لکی له گۆره کانیا نه وه بۆ لای په روه ردگاری جیهانیان، ئه و پۆزه ی که ئه م زه وی یه ده گۆردری به زه و ییه کی تر و ئاسمانه کانیش ده گۆردرین به

ئاسمانى تر)، پاشان هه موو (له گۆره كانيان دینه دهره وه
 ودهرده كهون بو لای خواى ته نياى زال به سهر هه موو
 شتيكدا. ئه وهى كرده وه كانى چاك بو بيت له دونايادا ئه وه
 له گه ل كه سانيكن كه خوا به هرهى پشتوو به سهر ياندا له
 پيغه مبه ران و راستگويان وشه هيدان و پياوچاكان، وه ئه وانه
 چ هاوړى و هاوه ليكي چاكن.

وه ئه وهى لاپه رهى كرده وه كانى پر بيت له هاوبه ش پهيدا كردن
 وگوناح وتاوان، ئه وانه ته رازوه كه يان سوكه وله گه ل هاوړى
 خراب وسهر كرده گومپاكان دان له ناو ئاگرى دۆزه خ كه زور
 گهرمه و زور قوله وپره له كووت و زنجيره، هاوار ده كات وه لام
 نادرته وه وداواى يارمه تى ده كات به لام كه س نيه يارمه تى
 بدات

وه باوه رمان وايه كه خواى گه وره زانايه به هه موو كاروبارى
 بونه وهر وكرده وهى به نداكان پيش ئه وهى روبدات، وه خواى
 گه وره هه مووى نوسيوه ته وه به و شيوه يهى كه زانيويه تى، وه
 ويستى خواى گه وره وا بووه كه رووبدات، چونكه ژيانى

دونیای کردوه به جیگای تاقیکردنه وه و ئیته لا کردن، وه هیچ شتیک روونادات له مولکی خوای گه وه که ویستی له سهر نه بیّت. وه باوه پیمان وایه که خوای گه وه بهنده وکرده وه کانیانی دروست کردوه و وه دروستکه ری هه موو شتیکه، وه چاودیره به سهر هه موو شتیکه وه.

وه ههر شتیک به سهر بهنده کان بیّت له موسیبهت و غم و ناخۆشی، ئه وه خوای گه وه نویسیویه تی، وه تووشی هیچ شتیک نابین بیجگه له وهی که خوای گه وه نویسیویه تی بۆمان وته قدیری کردوه به هوّی کرده وه که یه وه، وه کو خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾^{۱۸}

واته: وه ههر ناخۆشییه کتان تووش بووبی ئه وه به هوّی کرده وهی (خرابی) خۆتانه وه یه وه له زۆری کیش چاوپۆشی کردوه.

ده بیّت بهنده رازی بیّت به قه ده ر، وه هه ول بدات ئیشی چاکه ئه نجام بدات، وه رازی نه بوون به موسیبهت، ئه وه

موسىيه ته كه لانا بات و ناىگه پرىتته وه وپاداشته كه شى له دهست ده دات، هه ر وه ك چۆن و تراوه: ئه گه ر ئارامى بگريت ئه وه قه ده ر به سه رتا ده روا ت وپادا شت ده درىته وه، وه ئه گه ر ئارامى ش نه گريت ئه وه قه ده ر به سه رتا ده روا ت و گونا ح بارىش ده بىت.

وه له گه ل باوه ر هىنان به هه موو ئه وهى كه با سمان كرد، ده بىت كارو كرده وهى چاك راستى ئه وه ده ربخا ت. چونكه باوه ر برىتیه له ئۆقره گرتن له دلدا ووتنى شايه تومان به زومان، و كارپى كردنى به ئه ندامه كانى جه سته و له ش. وه باوه ر زياد ده كات به گوپرايه لى و تاعه ت، وه كه م ده كات به سه رپى چى و تاوان، وه ئه وهى نوپژ نه كات ئه وه باوه رى نيه له لای زۆرىك له زانايان. ئه مه به كورتى باسى ئىمانان كرد و به شى وه يه كى كورت و پوخت و بۆمان كردن به به ش به ش تاكه به باشى بزانيان ئىمان و باوه ر چيه و ئىمانىش بنچينه كانى چيه .

شوینکاری لاوازی ئیمان

1- کهوتنه ناو تاوان و کردنی ئه و کارانه ی که هه رامن. ئه نجامدانی تاوانی بچوک به شیوه یه کی زۆر ئه بیته هوی ئه وه ی که رابیت له سه ر ئه و کردارانه و شرین بیت له دلدا وه پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ده فه رمویت: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا أُذْنَبَ ذَنْبًا كَانَتْ نُكْتَةً سَوْدَاءَ فِي قَلْبِهِ ، فَإِنْ تَابَ وَنَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ صُلَّ قَلْبُهُ ، فَإِنْ زَادَ زَادَتْ ، فَذَلِكَ الرَّأْيُ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، فِي كِتَابِهِ: كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^{۱۹}))

واته: هه ر ئیماندارێک تاوان بکات و ئه وه له سه ر دلی خالیکی ره ش پهیدا ده بیته ، ئه گه ر ته وه به بکات و بپاریته وه له خودا ئه وه دلی پاک ده کاته وه ، وه ئه گه ر تاوان زیاتر بکات دیاره خالی ره شه کان له سه ر دلی زیاد ده بیته و ده بیته هوی ژهنگاوی بوونی دل.

2- ههست کردن به دل تهنگی و بئ تاقهتی بوون و دوور که و تنه وه له خودای گه و ره ، خودای گه و ره ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾^{۲۰}

واته : له پاشان دلتان رهق بوو پاش ئەم هه موو موعجیزانه دلتان وهك بهرده به لکو زۆر ره قتره به راستی به ردی وا هه یه له چهند لاوه جوگه ئاوی لی هه لده قولی وه بیگومان هی وایان هه یه که لهت ده بی ئاوی لیدیته ده ره وه وه به راستی هی وایان هه یه له ترسی خوا بهر ئە بیته وه وه خوا بئ ئاگا نیه له وهی که ده یکه ن.

۳- ته مبه لی کردن له به ندایه تی کردندا تا راده یهك که وا واز له نویژه سوونه ته کان بینیت وهك شه و نویژ و نویژی خوړ گیران و مانگ گیران و نویژی دوا ی فهرزه کان

۴- دوور که تنه وه له خویندنه وه ی قورئان به جوړیک هه ز به گوینگرتنی قورئان ده کات به لام نه فس ریگهی نادات بیخوینیته وه ، خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾^{۲۱}

واته : ئاخو ئه وان ه وورد نابنه وه له قورئان (تیی ناگهن) ، وانیه به لکو دلیان قفلی لی دراوه . خوی گه وه په نامان بدات.

۵- بئ ئاگا بوون له یادی خوا به راده یه ک زور گران بیت له سه ر شانی یادکردنی خوی گه وه ، ئه مه ش سیفه تیکه خوی گه وه ده یداته پال دووروه کان هه وه که چوون خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالٍ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾^{۲۲} واته : به راستی دووروه کان ده یانه ویت خوا هه له خه له تینن که چی خوا خه لتینه ری ئه وان ه (له پاداشتی سزا که یان) هه ر کاتیکیش هه ستن بو نویتز به ته مه لی و سستی هه لده ستن روپامایی بو خه لک ئه که ن وه یادی خوا نا که ن که میک نه بیت

^۲ سورة محمد (۲۴)

^۲ سورة النساء (۱۴۲)

وهههر كه سێك پشت ههلبكا له یاد و بهرنامه ی خودای
 گهوره توشی ژیا ئێکی تاریکی و نارهحهت ده بێت له دنیا و
 قیامهت دا ههر وه کو چۆن خودای گهوره ده فهرموێ: ﴿وَمَنْ
 أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَعْمَى﴾^{۲۳}

واته: ههر كه سێك پشت له رێ یاز و په یامی من بکات ئهوا
 ژیا ئێکی تهنگی ده بێت وله قیامهتدا به کویری حهشری
 ده که ین

۶- تووره نه بوون له کاتی کدا که دهست درێژی بکریته سهر
 ئه و سنوره ی که خوای پهروه دگار دایناوه، چونکه غیرهت
 له ناو دلدای نامی نیت، وه ههر که سێك غیرهتی ناو دلدای نه ما
 ئهوا ئاینه کهشی لاواز ده بێت، ههروهها نه فهران به چاکه
 دهکات وه نه رێگهش له خراپه دهگریت، هه موو ئیشهکانی
 له لای یه کسان بووه، ئهم سهفه تانهش پێچهوانه ی فهرموده ی
 خواجه (علیه السلام) که ده فهرمووێ: ((من رأى منكم منكرا فليغيره
 بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه، وذلك
 أضعف الإيمان^{۲۴}))

^۲ سورة طه (۱۲۴)^۲ رواه بخاری ۵۱/۱

واته : ههر یه کێک له ئیوه کاریکی خرابی بینی با ههولبدات به دهست بیگۆرۆ وه ئه گهر نهیتوانی ئهوا به زمانی وه ئه گهر نهیتوانی با به دلی پپی ناخۆش بیّت ، ئه مهش نزمترین پلهی ئیمانیه . خوا په نامان بدات.

۷- به غیلی و هه زنه کردن له وهی که ئاسۆی موسلمانان ده رکه ویت

۸- پیچه وانه بوونی کردار له گهڵ گوشتار ئه و که سهش که کرداری پیچه وانه گوشتاره که یه بیّت زهم کراو ئه بیّت له لای پهروه دگار و له ناو خه لکی دا بیزارو ده بیّت ، پهروه دگار له م باره یه وه پیمان ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ^{۲۵}﴾

واته : ئه ی ئه وانه ی که برواتان هیناوه بوچی ئه وهی ئه یلین ئه نجامی نادهن.

۹- ههست نه کردن به ناخۆشی کاتیک برا موسولمانه کان کاره کانیا ن سه رنه گریت و زه ره ر و زیانیان به رکه ویت یا خود موسیبه تیکیان به سه ردا دیت.

۱۰- رق لی بوونه وه له کاری چاکه و گوێ نه دان به ئیشی چاکه ی بچوک ، بیر له وه ناکاته وه که له وانه یه کاریکی که م

بېتته هوۆ ليخوشبوونى تاوانه كانى ههروهك چۆن پيغه مبه ر
 (ﷺ) دهفه رموۆ: ((لا تحقرن من المعروف شيئاً ولو أن
 تفرغ من دلوک في إناء المستقي ، ولو أن تکلم أخاک ووجهک
 إليه منبسطاً^(۲۶)))

۱۱ - گرینگی نه دان به کاروباری موسولمانان نه به
 دوعا کردن و نه به به خشین و یارمه تی ، نه به پشت گیری
 کردن ، پيغه مبه ری خوا (ﷺ) دهفه رموۆ: ((إن المؤمن من
 أهل الإيمان بمنزلة الرأس من الجسد، يألم المؤمن لأهل الإيمان
 كما يألم الجسد لما في الرأس^(۲۷)))

۱۲ - ههست به لیپرسیاری نه کردن به کاری ئاینی و ههول
 نه دانی بو بلاوکردنه وهی یارمه تی نه دانی ئه و که سانهش که
 به و کاره هه لدهستن

۱۳ - نه مانی بواری برایه تی نیوان موسلماناندا چونکه ئه و
 ته نهاییه ی که مروّف ههستی پی ده کات له ته نجامی زۆری
 تاوانه وهیه ، چونکه خوای پهروه دگار خوشه ویستی ئه و
 که سه ی که تاوان و هه له ده کات ده ری دینی له دلی
 به نده که یدا

^۲ منسن أحمد ۶۳/۵

^۲ مسند أحمد ۵۰/۳۴۰

۱۴- باوهشکردن به دنیا به ریژهیه کی وا ئه گهر شتیکی له دهست بچیت وهك مال و وهجاخ و پله و پایه ههست به ئازاریکی زۆر دهکات

۱۵- دهمه قالئ کردنی زۆر بئ سوود پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهفه رموی: ((ما ضل قوم بعد هدی کانوا علیه إلا أتوا الجدل^(۲۸)))

هۆكاری لاوازی ئيمان

لاوازی ئيمان چەند هۆكاريكى ههيه كه له گهڵ ديارده كهيدا
يهك ده گرنه وه وهك كهوتنه ناو تاوان و خو خهريك كردن به
دونياه ، ليره دا هه ندى لهو هۆكارانه ده خهينه روو:

۱- دوور كهوتنه وه له ژينگه يه كي ئيمانى بو ماوه يه كي زور
ئه و كاته ئه و كه شه له ده ست ده ده يت كه دل له ويوه هيز
وخوراكي وه رده گرت، ههروهك خواي گه وره ده فهرموي:
﴿اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ
مَنْ اَلْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوتُوا اَلْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
عَلَيْهِمُ اَلْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيراً مِنْهُمْ فَسِفُونَ ۝۲۹﴾

واته : ئايا وهختى ئه وه نه هاتوو به بو برواداران ، كه دليان
ملكه چى بى بو ئاموژگارى خوا و ئه و قورئانه ي كه ناردويته
خواره وه وهك ئه و كه سانه ي (جوله كه و گاور) مه بن كه له مه و

پيش كتيبي ئاسمانيان پى درا وه ماوهيه كى دووروو دريژيان
به سهردا تپهري ئهوجا دليان رهق بوو ، زۆربهيان ياخى و له
سنووردهرچوون ،

۲- دوور كهوتنه وه له پيشهنگى چاكه ويست :ئهو كهسهى كه
له بهردهستى پياو چاكيكدا زانستى به سوود و كرده وهى چاك
و هيزى باوهر پيكه وه گرئ ده دات ئه گهر ماوهيه ك دوور
كهوتنه وه ههست به رهقيه ك ده كات له دلي دا .

۳- وازهينان و دوور كهوتنه وه له زانستى شهرعى : ئه وهى
دلوو دهروونى ئاده ميزاد ئه ژينته وه يه كه مجار قورئانى
پيرۆزدا و پاشان فهرمووده كانى پيغمبه ر (ﷺ) باشتري
قسه و گوفتارى زانايان له ئامۆژگارى و پهيوه ندى به سوود و
ههروه ها كه ژيانى پيغمبه ر (ﷺ) و هاوالانى ده خوئنته وه
روو به رووى دهزگاكانى باوهر ده بيته وه

۴- بوونى مروؤف له ناوه نديكدا كه تاوانى زۆرى تيا بكرىت
يان ته نها باسى دونياى تيا بكرىت وهك كۆر و كۆبوونه كانى
ئه مروؤ

۵- نوقوم بوون له خوڤهريك كردن به دونياوه ، كاتيك واى
ليديت دل دهبيت به بهندهى پاره و پوول ، پيغه مبه ر(عليه السلام)
ده فهرموئى: ((تعس عبد الدينار تعس عبد الدرهم^(۳)))

۶- خوڤهريك كردن به ژن و مال و مندا له وه ، خواى گه وه
ده فهرموئى: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ^(۴)﴾

واته : وه بزنان به راستى مال و ، مندا لتان هوى تا قى كردنه وه
(تيوهن) وه به راستى لای خوا پاداشتى زور گه وه وه هيه

ههروه ها ده فهرموئى: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَمِ وَالْحَرِثِ ذَلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حَسَنُ الْمَأْبِ^(۵)﴾

واته : ئه گهر ئه وه خوڤهريك كردنه له پيش گويايه لى خواو
پيغه مبه ر بيت ئه وه بيزارو زهم كراوه به لام ئه گهر
خوشه ويستى ژن و مال و مندا له رووه شه رعيه وه به وه

^۳ رواه بخارى (۲۷۳۰)

^۴ سورة الأنفال (۲۸)

^۵ سورة آل عمران (۱۴)

بیت به شیوه یه كه كه هاوشان بیت له گهڵ گوێرایلی کردنی
فه رمانی خودا ئەوا خاوه نه كه ی سوپاسی كراوه ، وه
هه ندیکیش هه ن رێك كه وتوون له گهڵ ژن و مāl و
منداله كانیاندان به گوێرایلی فه رمانی خوداوه

۷- هیوا درێژی: له (اثر) دا هاتوه ده لێ : چوار كه س
هه می شه ماندوون و چاو به سترون؛ دڵ ره قی و هیوا درێژی
وه سوور بوون له سه ر كاروباری دنیا ، وه خوای پهروه دگار
ده فه رموی: ﴿ اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسَقُوْنَ ۝۳۳ ﴾

واته : ئایا ئیتر ئەوه نه هاتوه بۆ ئەوانه ی كه باوه ریان هی ناوه ،
دله كانیان به نوری ئیمان ملکه چ و روناك بۆ وه ته وه . ترسی
خوای تیدا بروانن به هو ی یادی به رده وامی خوا و ئەو
قورئانه ی كه ره وانه كراوه ، وه ك ئەو كه سانه بن كه كتیبی
ئاسمانیان بۆ ره وانه كرا ، دلیان ره ق و ره ش بوو. زۆر به شیان
یاخی و سه ركه ش و ناله بار ده رچوون.

ههروهها وتراوه که ئه وه کهسه ی هیوای کورت بیّت خه م و
خه فه تیشی که م ده بّی وه دّلی رووناك ده بّی چونکه ئه گهر
مردن هاته پّیشه وه لیّی هه ولّی گوّیرایه لیّی ده دات

۸- زیاده رهوی کردن له خواردن و خواردنه وه و خه وتن و
قسه کردن تیکه لاوی کردن دا چونکه خواردنی زۆر ده بیته
هۆی زهین کوّیری و ئه مهش ریگه ی شهیتان خوّش ده کات
وهک وتراوه: (ئه وه ی زۆر بخوات زۆریش ده خواته وه وه
زۆریش ده نویت وه پاداشتی گه وه له ده ست ده دات)

ههروهها زیاده رهوی کردن له قسه کردندا دّل رهق ده کات وه
زیاده رهوی کردن له تیکه لّ بوونی خالک ئه بیته هۆی ئه وه ی
که م نه فسی پیرسیته وه وه زۆر پّیکه نیت که ده بیته هۆی
مردنی دّل.

چاره سه ری لاوازی ئیمان

دلی مروقی باوهردار هه ندی جار هه ور یکی رهش له تاوان
 دایده پۆشیت به مهش دوور ده بیت له پرووناکی و له ته نه ایدا
 ده مینیتته وه؛ وه له خواره وه به پشتیوانی خوای گه وه هه ندی
 له وه هۆکارانه باس ده که یه که به هۆیه وه باوهردار نه توانیت
 دهروونی خوی پێ ئاماده بکات له بری ئه وه ی پشت به ستی
 به چاره سه ره ده ره که یه کان بۆ ئه وه ی ره قی دڵ لابه ریت و
 چاره سه ری لاوازی ئیمان که ی پێ بکات له دوا ی پشت به ستی
 به پهروه دگار

۱- وردبونه وه له قورئانی پیروژ : ئه مهش به بیر کردنه وی و
 وردبونه وه ده بی چاره سه ره که ی زۆر گه وه ره یه ، خوای گه وه
 ده فه رموی: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾^۳

واته : وه له م قورئاندا ده نیرینه خواره وه ئه وه ی که هو ی
شيفا و میهره بانی یه بو برواداران به لام (ئه م قورئانه)
بوسته م کاران هیچ زیادناکات جگه له خه ساره مه ندی

٢- گهران به دوا ی زانستی شه رعیدا ئه مه ش هو کار ی که
به هو یه وه ده توانین بگهییت به ترسان له خوا و زیاد بوونی
باوهر وهك چۆن پهروه دگار ده فهرمو ی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ
وَالْدَوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ
عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۝٣٥ ﴾

واته: به راستی له ناو بهنده کانی خودا ته نیا زانایان (وهك
پێویست) له خودا ده ترسن بێگومان خوا زالی لیبورده یه

٣- پرکردنه وه ی کاته کان به کاری چاکه و گۆرانکاری کردن له
به ندایه تی کردندا

٤- ترسان له عاقیبهت شهر چونکه پāl به موسولمانه وه
ده نیت که زیاتر گوێرایه ل بیت به تازه کردنه وه ی ئیمان له

دَل و دهرووندا، به لَام عاقیبهت شهري هوکاري زۆره لهوانه
لاوازي ئيمان و نوقوم بوون له تاواندا

٥- زۆر يادکردنى مردن ، ههروهك چۆن پيغه مبهري دهفه رموي
((وَأَكْثَرُوا أَذْكَرَ هَادِمِ اللَّذَاتِ يَعْنِي الْمَوْتَ ٣٦))

وه چاکترين شت که مردمان ياد بهيئته وه سهردانی
گۆرستانه ههري وهك چۆن پيغه مبهري (ﷺ) دهفه رموي: ((كنت
نهيتكم عن زيارة القبور ألا فزوروها فإنها تذكركم
الآخرة ٣٧))

٦- بيرکردنه وه له پله و پايه کانی روژي دوايي ئەمهش له
قورئانی پيروژ و فهرمووده کانی پيغه مبهري (ﷺ) زۆر باس
کراوه

٧- ياد کردنه ووي خواي گه و ره چونکه يادکردنه ووي خوا هيمن
که ره وهي دلّه و روحی کرده وهی چاکه وه له هه موو شتي کدا
گه و ره تره وهك خواي گه و ره دهفه رموي: ﴿ اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

^٣ رواه الترمذی (٢٣٠٧)

^٣ رواه الحاكم ٣٧٦/١

مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٣٨﴾ واته : بیخوینه‌وه
ئه‌و قورئانه‌ی که سرووش کراوه بۆت وه نوێژ بکه بیگومان
نوێژ به‌رگری (نوێژکه‌ر) ده‌کات له‌کاری ناشرین و نا په‌سه‌ند
(خراپه) وه زیکری یادی خوا گه‌وره‌تره (له‌هه‌موو شتیک)
خواش به‌هه‌ر کاریک که ده‌یکه‌ن ده‌زانێ ته‌نها به‌یاد
کردنه‌وه‌ی په‌روه‌دگار خوای گه‌وره‌ رازی ده‌کات و شه‌یتان
ده‌رده‌کات ، وه لا به‌ری خه‌م و خه‌فه‌ته وه هه‌ینه‌ری رزق و
روژیه‌وه وه هه‌یه‌که بۆ کردنه‌وه‌ی ده‌رگای زانست

٨- مناجات کردن له‌گه‌ڵ په‌روه‌دگار و خوۆ شکاندنه‌وه له
به‌رامبه‌ریدا : هه‌ر چه‌نده به‌نده زیاتر زه‌لیلی خووی و ملکه‌چ
کردنی خووی ده‌ربریّت زیاتر له‌خواوه نزیک ده‌بیته‌وه له‌به‌ر
ئه‌وه پی‌خه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموێ (ﷺ) ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ
رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدَّعَاءَ ۚ))

³ سورة العنكبوت (٤٥)

³ رواه مسلم ٤٨٢

ههروهها خو به ههژار زانین به رامبه ر خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ
أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾^{٤٠}

واته : ئه ی خه لکینه هه ر ئیوه هه ژاری لای خوان وه ته نیا
خوایه بێ نیازی ستایشکاره

٩- هیوا کورتی ، خوای گه وه ره ده فه رموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ
كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾^{٤١}

واته : وه (بیریان خه ره وه) ئه و روژه ی که (خوا) هه موویان
کو ده کاته وه ده لێن له دنیا دا نه ماوینه ته وه ساتیکی که م
نه بیته له روژ خوایان به یه کتر ده ناسین به راستی زه ره رمه ند
بوون ئه وانه ی که بر وایان نه هینا به (زیندوو به نوه و) دیاری
خوا وه ئه وانه رینموون وه رگر نه بوون

^٤ سورة الفاطر (١٥)

^٤ سورة يونس (٤٥)

۱۰- به گه وه راگرتن سنوره كانى پهروه دگار ، خواى گه وه ده فهرموى ﴿ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوٰى الْقُلُوْبِ ۴۲﴾

۱۱- خو شه ويستى باوه رداران و دووركه وتنه وه له بى باوه ران چونكه ئه گهر ده روون په يوه ست بوو به دووژمنانى خواوه لاواز ده بىت و ماناى بير و باوه ر ئه توپته وه و ئه گهر خو شه ويستى ته نها بو خوا بوو وه دووژمنانىش ته نها بو دووژمنانى خوا بىت ئيمان ئه ژينته وه

۱۲- لى پرسينه وه له ده روون ، خواى گه وه ده فهرموى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۴۳﴾

واته : ئه ي ئه وان هى كه باوه رتان هيناوه له خوا بترسن وه هه موو كه سيك با سه رنج بدات (بزاني) چى پيش خو ي ناردوه بو پاشه روژى وه له خوا بترسن به راستى خوا شاره زايه به وه ي كه ده يكه ن

⁴ سورة الحج (۳۲)

⁴ سورة الحشر (۱۸)

١٣- بچوك كردنه وهى دونيا ههتاواى لى دىت په يوه ست بوون به دونيا وه لا ده چىت له دلى بهنده دا

١٤- ساده و ساكارى : ئهم سيفه ته له رهوشتى مروڤدا ده ورىكى زور گه وهى ههيه له تازه كردنه وى ئيماندا .

١٥- كردارى دله كان وهك خوشه ويستى و له خواترسان و پارانه وه لى وگومانى باش بردن پى و پشت به ستن پى و رازى بوون لى و باوه ربوون به و قهزا و قهده رانهى كه دىته ريگه وه ، سوپاس كردنى و راست گوئى له گه لىدا و دلىابوون پى وه باوه ر هينانان پى

١٦- پارانه وه له خواى گه وه ئه مهش به هيزترين هوكاره كه بهنده ده توانيت بيكات

١٧- كارلىك كردن له گه ل به لگه گه ردوونيه كان و تيرمانان له دروستكراوه كانى خواى كردگار .

به ههشت

سه رهتا بۆيه باسى به ههشت ده كهين له گهڵ ئەم دوو
 باب تهى پيشوو تر تاوه كو بزائين ئيمه به هوى چيه وه گوناح
 ده كهين ئەى بۆ ئەو شوينه خوشه مان له بير كردوو كه ناوى
 به ههشته (الجنة) به راستى ئەگەر له خوا بترسين و لاوازى
 ئيمان له دلمان نه ميني ئەوا به ههشت بۆ خو مان مسوگەر
 ده كهين . ان شاء الله له م په رانهى داها توو باسى خوشيه كانى
 به ههشت و ئەو شتانهى كه له به ههشتدا ههيه بكهين .
 ، به راستى ستهمه ئيمه هه لدهستين ئەم به ههشته
 ده گۆرىنه وه به دونيا به هوى تاوان و نه ترسان له خوا و لاوازى
 ئيمان بۆيه با له ئيستاوه ههستين تهوبه بكهين و واز لهو
 گوناخانه بينين كه دهيكهين چ بچوك بيت چ گه وره بيت ، ان
 شاء الله خواى گه وره هه موومان به به ههشتى به رين شاد
 ده كات

به‌هه‌شت له‌چی دروست کراوه

عن أبی هريرة قلنا : الجنة ما بنأوها ؟ قال : ((الْجَنَّةُ بِنَاؤُهَا
لَبْنَةٌ مِنْ فِضَّةٍ وَلَبْنَةٌ مِنْ ذَهَبٍ وَمَلَأُهَا الْمَسْكُ الْأَذْقَرُ
وَحَصَبَاؤُهَا اللَّوْلُؤُ وَالْيَاقُوتُ وَتَرَبَّتْهَا الزَّعْفَرَانُ مَنْ دَخَلَهَا يَنَعَمُ
لَا يَبْأَسُ وَيَخْلُدُ لَا يَمُوتُ لَا تَبْلَى ثِيَابُهُمْ وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُمْ))

واته : به‌هه‌شت پێکهاتوو له خشتیکی زیو و خشتیکی زیڕ،
وه قوری (نێوان خشته‌کان) میسکه ، وه زیخه‌که‌ی مرواری
و یاقوته ، وه خا‌که‌که‌ی زه‌غفه‌رانه ، هه‌ر که‌سێک به‌جێته‌ ناوی
له‌ نازی نیعمه‌تدا ده‌ژیت و توشی عه‌زاب نابێت وه‌ بۆ هه‌تا
هه‌تایه‌ ده‌مینیته‌وه‌ و نامریت ، جله‌کانیان کۆن و رزی نابن ،
وه‌ گه‌نجیتیان له‌ناو ناچێ.

ره شماليكى مروارى بۆ ئيمانداران

عن أبى بكر بن عبدالله بن قيس عن ابيه عن النبى (ﷺ) قال : ((إن للمؤمن في الجنة لخيمة من لؤلؤة واحدة مجوفة، طولها ستون ميلاً، للمؤمن فيها أهلون، يطوف عليهم المؤمن، فلا يرى بعضهم بعضاً^{٤٥}))

واته : بىگومان بۆ برواداران ههيه له به ههشت ره شماليكى له يه كه ده نكه مروارى ناو پۆش پىك دىت ، دريژيه كهى شهست ميله . كه كۆمه له خىزانى بروادار به سهريان دا ده سورينه وه كه سىان كه سى تر نابىنين.

^٤ رواه ابو مسوى (١٤٦٥)

به ههشت ههشت ده رگای ههیه

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءَوْهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾^{۴۶}

واته : وه که سانی که له پهروه دگاریان ده ترسان ده برین بو به ههشت پۆل پۆل تا کاتی دینه نزیکى به ههشت و ده رگا کانی ده کرینه وه ، وه ده رگا وانه کانی به وان ده لێن سه لامتان لیبیت ئیوه پاک و خاوین بوون ، که واته برۆنه ناو به ههشت به هه میشه یی و بو هه تا هه تایه

عن سهل بن سعد عن النبي (ﷺ) قال : ((في الجنة ثمانية أبواب فيها باب يسمى الريان لا يدخله إلا الصائمون))^(۴۷)

واته : له به ههشت ههشت ده رگا ههیه ، ده رگایه کی تیدایه

^۴ سورة الزمر (۷۳)

^۴ رواه البخاری (۳۲۶۷)

ناوی ره یانه که تیتدا بهو ده رگایه بیجگه له روژوه وان که سی
تر ناچیت بههشت عن ابی هریره ان رسول الله (ﷺ) قال:
(من أنفق زوجين في سبيل الله نودي في الجنة يا

عبد الله هذا خير فمن كان من أهل الصلاة دعي من باب
الصلاة ومن كان من أهل الجهاد دعي من باب الجهاد ومن
كان من أهل الصدقة دعي من باب الصدقة ومن كان من
أهل الصيام دعي من باب الريان قال أبو بكر الصديق يا
رسول الله ما على أحد يدعى من تلك الأبواب من ضرورة فهل
يدعى أحد من تلك الأبواب كلها قال
رسول الله صلى الله عليه وسلم نعم وأرجو أن تكون منهم
(٤٨))

واته : هه ره که سیك جوتیک دوو شت بهه خشیته له ری خوادا
(وهك دوو مهر دوو بزنی دوو فهرده شهكر)
لهه موو ده رگاگانی بههشت بانگ ده کری (ده رگاوانی
بههشت بانگی ده کهن و ده لین) ئه ی بهنده ی خودا ئه م

دهرگایه باشه (وهره لیڤه بچۆ ژووره وه) جا ئه وه ی خاوه نی
 نوێژه له دهرگای نوێژه وه بانگ ده کری و ئه وه ی ئه هلی
 جیهاده له دهرگای جیهاد بانگ ده کری و ئه وه ی ئه هلی
 روژوه له دهرگای رهییانه وه بانگ ده کری و ئه وه ی ئه هلی
 خیر و سه دهقه بیت له دهرگای خیر و سه دهقه بانگ ده کری
 ، ئه بو به کر (رهزای خوای لییت) ده لی (ئه ی پیغه مبه ری
 خودا (ﷺ) که س هه یه له هه موو دهرگا کان بانگ بکری ؟)
 ، پیغه مبه ر ده فه رموی (ﷺ) ئومید ده که م تو یه کیك بیت
 که له هه ر هه شت دهرگایه که بانگ بکری

له به هه شت سه ت پله هه یه

عن ابی هریره قال : قال رسول الله (ﷺ) ((فی الجنة مائة
 درجة ما بین کل درجتین مائة عام ^(۴۹)))

واته : به هه شت سه ت پله یه و ئیوان هه ر پله یه ک سه ت ساله
 رییه

فیردهوس به رزترین شوینه

عن عباد بن صامت ان رسول الله (ﷺ) قال: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْفَرْدَوْسُ أَعْلَى الْجَنَّةِ وَأَوْسَطُهَا وَفَوْقَ ذَلِكَ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهَا تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُوهُ الْفَرْدَوْسَ^٥))

واته : له به ههشت سهت پله ههیه و نێوانی ههر پلهیهك وهكو زهوی و ئاسمان دایه وه فیردهوس به رترین پلهیه وه ههر له ویش ههر چوار رووبارهكهی به ههشت هه لده قولین وه له سهرووی فیردهوس عهرشی خوایه جا ئه گهر داواتان له خوای گهوره کرد داوای فیردهوسی لێ بکهن.

عن العریاض بن ساریة قال : قال رسول الله (ﷺ) ان سالتهم الله فسلوه الفردوس فانه اعلى الجنة^٥

^٥ رواه الترمذی (٢٦٣١)

^٥ رواه البزار

واته : ئه‌گه‌ر داواتان له‌خودای گه‌وره کرد داوای فیرده‌وسی
لێبکه‌ن چونکه به‌رزترین شوینه له به‌هه‌شت

ئه‌وانه‌ی ده‌چه به‌هه‌شت داوای شوینی تر ناکه‌ن
خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا (۱۰۷) خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ
عَنْهَا حَوْلًا (۱۰۸)﴾^۵

واته : به‌راستی ئه‌وانه که ئیمان و باوه‌ریان هیناو وه کرده‌وه
چاکه‌کانیان کردووه به‌هه‌شته‌کانی فیرده‌وس جی‌گای
(میوانداری) ئه‌وانه ، به‌به‌رده‌وامی تیایدا ده‌مینیته‌وه داوای
گواستنه‌وه ناکه‌ن له‌و (به‌هه‌شته)

^۵ سورة الکهف (۱۰۷-۱۰۸)

به ههشت ئه وهى دَلْ حه زى لىبى تيايه تى

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾^{۵۳}

واته: به سىنى و پهرداغى ئالتونى (خواردن و خواردنه وه)
ده گيرن به سهرياندا ، وه لهو به ههشته دا ئه وهى دَلْ حه زى
لِى بَيْت تيايه تى چاو خوْشى و له زه تى پى بگات به بينىنى
وه ئىوه به هه تا هه تايى ده مینیتته وه تيايادا .

عن أبو أيوب قال : اتى اعرابى النبى (ﷺ) ، فقال : إني
أحب الخيل ، أفي الجنة خيل ؟ قال رسول الله صلى الله عليه
وسلم : ((إن أدخلت الجنة أتيت بفرس من ياقوتة له جناحان
، فحملت عليه ، ثم طار بك حيث شئت^{٥٤}))

⁵ سورة الزخرف (٧١)

⁵ سلسلة الصحيحة (٣٠٠١)

واته : کابرایه کی دهشته کی هاته خزمه تی پیغه مبه ر (ﷺ)
 و گو تی : من چه زم له ئه سپه ئایا به ههشت ئه سپی تیدایه ؟
 وه لامی دایه وه و فهرموی (ﷺ) : ئه گهر چویه به ههشت
 ئه سپیکت پی ده درئ له یاقووت دوو بالی ههیه ، سواری
 ئه م ئه سپه ده کریی جا ده تفرینئ له ناو به ههشت بو ههر
 کوئی هه ك بتهوئ و ئاره زووی بکه ی .

به ههشتيه كان ۳۳ سالن

عن ابى هريرة قال : قال رسول الله (ﷺ): ((يَدْخُلُ أَهْلُ
الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْدًا، مُرْدًا، بِيضًا، جِعَادًا، مُكْحَلِينَ، أَبْنَاءَ ثَلَاثٍ
وَتَلَاثِينَ، عَلَى خَلْقِ آدَمَ، سِتُّونَ ذِرَاعًا فِي عَرْضِ سَبْعِ أَذْرُعٍ^(۵)))

واته : خه لکی به ههشت که ده رۆنه به ههشت ته مه نیا ۳۳
ساله ، بى موو و بى ردینن ، سپینه ، پرچیان لووله چاو جوان
و کل ریژن . له سه ر شیوه ی ئاده من (رهزای خوای لیبیت)
شیست باسک دریژن به پانی ههوت باسک (به ژن و پیاو
ته مه نیا ۳۳ ساله

^۵ رواه الطبرانی و أحمد

به ههشتیه کان بّی موو و ردینن

عن ابی هريرة قال : قال رسول الله (ﷺ) : ((أهل الجنة جُرد مُرد كُحل، لا يفنى شبابهم ولا تبلى ثيابهم^(۵۶)))

واته : خه لکی به ههشت لهشیان بّی موو و ریشیان نیه چاو به کلن گه نچیتیان له ناو ناچّی و پۆشاکشیان رزی و کۆن نابیت

خه وتن نیه له به ههشت

عن جابر قال : سئل نبی الله (ﷺ) أينام أهل الجنة؟ قال ((لا النوم أخو الموت، وأهل الجنة لا يموتون ولا ينامون^(۵۷)))

واته : پرسیار له پیغه مبه ر (ﷺ) کرا وتیان ئه هلی به ههشت ئه خه ون ؟ وه لّامی داوه وتی خه وتن برای مردنه خه لکی به ههشت ناخه ون

^۵ رواه الترمذی (۲۵۳۹)

^۵ رواه الطبرانی (۱۰۷۸)

مردن نيه له بههشت

عن ابن عمر قال : قال رسول الله (ﷺ) : ((إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ جِئَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُذْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ ، فَيَزِدَادُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَزِدَادُ أَهْلُ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ^(۵۸)))

واته : كاتيك كه بههشتيه كان چونه بههشت و دۆزه خيه كان چونه دۆزه خ ، مردن دههينریت ههتا دهخرييته نيوان بههشت و دۆزه خ له پاشان سهردبردريت ، له پاشان بانگ دهريک بانگ دههات ، دهلی ئه ی خه لکی بههشت مردن نهما وه ئه ی خه لکی دۆزه خ مردن نهما جا بههشتيه كان خوشيه کانتان زياد دهبيت و دۆزه خيه كان خه م خه م زياتر دهبيت

خودای گه وره ده فه رموی: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾^{۵۹}

واته : بێجگه له مردنی یه کهم (مردنی دونیا) ئیتر مردنی
تیادا ناچێژن (له به ههشت)

وه ههروه ها خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ (۷) جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ
عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾^{۶۰}

واته : بێگومان ئه وانه ی بروایان هیناوه و کرده وهی باشیان
ئه نجامداوه هه ر ئه وان چاکتری هه موو درووست کراوه کانی
خودان (۷) ، پاداشتی ئه وان لای خودای گه وره چه ند
به هه شتی که که شوینی نیشته جی بوون و مانه وهن و جوگه ی
ئاوی زۆر به ژیریان ئه روات ئه مینیته وه له و به هه شته دا به

^۵ سورة الدخان (۵۶)

^۶ سورة البینة (۷-۸)

ئىجگارى ههتا ههتايه و بى دوا هاتن برانه وه، خوا له وانه
 رازى ده بىت و ئهوانيش له خواى خويان رازى ده بن ئه و
 پاداشته و بههرهيه بو كه سيكه كه ترسا بى له خواى گهوره

بينىنى خودا له به ههشت

خواى گهوره دهفه رموى: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ (۲۲) إِلَىٰ رَبِّهَا
 نَاطِرَةٌ﴾^{۶۱}

واته : زۆر روخسار له و روژه گهشاوهن (۲۲) ته مهشای
 پهروه دگاریان ده کهن

وه خودای گهوره دهفه رموى: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ
 وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^{۶۲}

^۶ سورة القيامة (۲۲-۲۳)

^۶ سورة اليونس (۲۶)

واته :بۆ ئهوانه ی چاکه یان کردوه پاداشتی چاکتر (بههشت)
و زیاتریان ههیه (بینینی خودا) دهم و چاویان لێ ناگیرئ
به هیچ رهشی و تهپ و تۆز و ریسوایهك ئهوانه هاورئ ی
بههشتن ئهوانه لهو (بههشته) دان به ههمیشه یی

عن صهیب عن النبی (ﷺ) قال : ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ
الْجَنَّةَ ، قَالَ : يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ ؟
فَيَقُولُونَ : أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا ، أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ ، وَتَجَنَّبْنَا مِنَ
النَّارِ ؟ قَالَ : فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ
مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ))^(۶۳)

واته :کاتیک ئههلی بههشت جونه بههشت خودای گهوره
دهفرموی شتیکی ترتان دهوی ههتا بۆتانی زیاد بکام ؟ جا
ئهوانیش دهلێن ئایا رووت سپی نهکردین ؟ ئایا نهت خستینه
بههشت ؟ وه له ئاگر رزگارت نهکردوین ؟ جا خودای گهوره
پهرده لادهبات بههشتیهکان هیچ شتیکیان پێ نه دراوه
خۆشهویستر بێت لهلایان له تهمهشا کردن بۆ پهروه دگاریان

به ئومیدی شادبوون به خودای گه وره ئه مه بکه

عن جریر بن عبدالله قال : کنا جلوسا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم إذ نظر إلى القمر ليلة البدر فقال: ((أما إنکم سترون ربکم كما ترون هذا القمر لا تضامون في رؤيته فإن استطعتم أن لا تغلبوا على صلاة قبل طلوع الشمس وقبل غروبها يعني العصر والفجر ثم قرأ جریر (وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ^(٦٤))

واته : جهیری کوری عبدالله ده لای : ئیمه له لای پیغه مبه ر دانیشتبوین (ﷺ) ته ماشای مانگی چوارده ی کرد و وتی : چۆن ئیستا ئه و مانگه چوارده یه ده بینن بئ گومان ئه وها پهروه دگارتان ده بینن له بینینیدا تووشی هیچ زه حمه ته ک نابن (ده ی به ئومیدی شادبوون به بینینی پهروه دگارتان) تا ده توانن ئاگه داری نویژی به یانی و عه سرتان بن و مه یان

^٦ رواه بخاری (٥٥٤) و رواه مسلم (٦٣٣)

فهوتینن . ئینجا جه رجیر ئەم ئایه ته ی خوینده وه و سبوح بحمد
ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها^{٦٥}

له به ههشت شتی واهه یه
به خه یالی مروڤدا نه هاته وه

عن ابی هریره قال : قال رسول الله (ﷺ): ((قال الله عز
وجل: أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت، ولا أذن
سمعت، ولا خطر على قلب بشر. مصداق ذلك في كتاب الله
(فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً مِّمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ^{٦٦}))

واته : پیغه مبهه ده فه رموی (ﷺ): خودای گه وه ره فه رموویه تی
: دامناوه بو به بنده چاکه کانم نه چاو بینویه تی وه نه گوئی
گوئیستی بووه وه به دلی هیچ ئاده میزاده کیش دا نه هاته وه ،

^{٦٥} سورة ق (٢٩)

^{٦٦} رواه البخاری (٢٢٤٤)

جا بىخوينه وه ئه گهر چهز ده كه ن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^{٦٧}

واته : ههچ كهس نازانى ئه وهى بۆيان شاردراره ته وه له وهى چاو پى خۆش ده بىت له پاداشتى ئه وهى ئه نجاميان داوه

جياوازی شوینی به ههشتیه کان

عن ابى سعد الخدرى عن النبى (ﷺ) قال : ((إن أهل الجنة ليتراءون أهل الغرف من فوقهم كما تتراءون الكوكب الدري الغابر من الأفق من المشرق أو المغرب لتفاضل ما بينهم))، قالوا يا رسول الله تلك منازل الأنبياء لا يبلغها غيرهم، قال : ((بلى والذي نفسي بيده رجال آمنوا بالله وصدقوا المرسلين))^{٦٨}

واته : بىگومان خه لکی به ههشت خه لکی ناو باله خانه کان ده بین له سه روویانه ههروه کو چۆن ئیوه ئه وه ئه سستیره زۆر

^{٦٧} سورة السجدة (١٧)

^{٦٨} رواه البخارى (٣٢٥٦) و رواه المسلم (٢٨٣١)

گهشاوانه ده بینن که دوور که وتونه ته وه له که ناری ئاسمان
 نزیک بوته وه له روژ هه لات یا له روژ ئاوا خه ریکن ئاوا ده بن .
 ئه و به رزی و نزمیه ش له بهر جیاوازی پله و پایه ی نیاوانیه .
 گوتیان ئه ی پیغه مبه ر خودا ئه وه شوینی پیغه مبه ره کائن
 بیجگه له له وان که سی تری پیاوان ناگات؟ فه رمووی : وانیه
 سویند به و زاته ی که گیانی محمد (ﷺ) ی به دهسته ئه وانیه
 پیاوانیکن باوه ریان هیناوه به خواو نیردراوه کانی خوشیان
 به راست زانیوه

له‌به‌هه‌شت منالی ئیماندار

به‌دایک و باوکی ئیماندار ده‌گات

خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
بِإِيمَانٍ آلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ
أَمْرٍ إِيمًا كَسَبَ رَهِيْنٌ ۝۶۹﴾

واته : وه ئه‌وانه‌ی بروایان هه‌یناوه وه روۆله و نه‌وه‌کانیان
شوینیان که‌ووتون له ئیمان و باوه‌ردا نه‌وه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نین
پییان (له‌به‌هه‌شت دا) وه هه‌یج شتی که‌م ناکه‌ینه‌وه له
کرده‌وه چاکه‌کانی باوک و دایکه ئیمانداره‌که هه‌موو که‌سی
به‌ستراوه به‌به‌ند کراوه‌ی به‌کرده‌وه‌ی خۆی

ابن عباس ده‌لی (خودا مندالی ئیمان دار به‌رز ده‌کاته‌وه بو
پله‌ی ئه‌و هه‌رچه‌نده منداله‌که له پله‌ی نزم تر بی‌ت له دایک
و باوکی ئه‌مه‌ش بو ئه‌وه‌یه که‌چاویان گه‌شتر بی‌ت)

والله اعلم كه ژن و ميّرد ده گه يريّن يا دايك و باوك و
مندالّه كانيان ئه وه كاميان پله ي نزمتر بيّت ده هنريّت بۆلای
پله به رزه كه

به هه شتیه كان داخ له یه ك شت ده خۆن

عن معاذ بن جبل قال : قاك رسول الله (ﷺ): ((يتحسر أهل
الجنة إلا على ساعة مرت بهم لم يذكروا الله فيها^٧))

واته : خه لکی به هه شت ئاخ ناکیشن له سه ر هه یچ شتیک ته نها
له سه ر کاتیک نه بیّت که به سه ریان روشتوه (له دوونیا دا)
یادی خوا ی زāl و پایه به رزیان تیا دا نه کردو ته وه، یه کیک له
پیشینه کان ده لی : له روژی قیامه تدا ئاده می زاد کاته کانی
ته مه نی نشان ده درێ جا هه ر کاتیک ته مه نی له یادی خودا
به سه ر نه بردبێ ئه وا له داخان شه ق شه ق ده بیّت

به ههشتیه کان به سی جۆر بازن ده رازینینه وه
وه پۆشاکیان ئاوریشمه

خودای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾^{٧١}

واته : به راستی خودا ئه وانه ی که باوه ریان هیناوه و
کرده وه ی چاکه یان کردووه ده یانخاته به ههشتانیک که
رووباری زۆر به ژیریاندا ده روات (ئه وان) ده رازینینه وه له و
(به ههشتدا) به بازنی زیڕ و مرواری وه پۆشاکیان له
به ههشتدا ئاوریشمه

وه خوا ده فه رموی: ﴿وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾^{٧٢}

واته : بازنه کانیان له زیوه

⁷ سورة الحج (٢٣)

⁷ سورة الأنسان (٢١)

بازاری به ههشت

عن أنس بن مالك : ان رسول الله (ﷺ) قال: ((إن في الجنة لسوقا يأتونها كل جمعة فتهب ريح الشمال فتحثو في وجوههم وثيابهم فيزدادون حسنا وجمالا فيرجعون إلى أهلهم وقد ازدادوا حسنا وجمالا فيقول لهم أهلهم والله لقد ازددتم بعدنا حسنا وجمالا فيقولون وأنتم والله لقد ازددتم بعدنا حسنا وجمال))^٧

واته : بێگومان به ههشت بازاریکی لێهه موو ههینیكه به ههشتیه كان ده چن بۆ ئه و بازاره ئه و جا بای باکوور هه ل ده کات و ده دات به ده م و چاوو جل و به رگیاندا جوانی و قه شهنگی یان زیاد ده کات ئه و جا ده گه ریڤنه وه لای خێزانه کانیاڤن ئه وانیڤ جوانی و قه شهنگیاڤ زیاد کردوه ، جا خێزانه کانیاڤ پێیاڤ ده لێڤ : سوێڤد به خوا له دوا ی ئیمه

جوانى و قه شهنگيتان زيادى كردوو ه جا ئه وانيش ده لىن : وه
ئيوه ش سويند به خوا له دواى ئيمه جوانى و قه شهنگيتان
زيادى كردوو ه

ئاخير كه س كه ده چيته به ههشت چى پى ده درى ؟
عن عبدالله بن مسعود قال النبى (ﷺ) : قال رسول الله ه
صلى الله عليه وسلم: ((إني لأعلم آخر أهل النار خروجاً منها
وآخر أهل الجنة دخولا الجنة رجل يخرج من النار حبوا فيقول
الله تبارك وتعالى له اذهب فادخل الجنة فيأتيها فيخيل إليه
أنها ملأى فيرجع فيقول يا رب وجدتها ملأى فيقول الله تبارك
وتعالى له اذهب فادخل الجنة قال فيأتيها فيخيل إليه أنها
ملأى فيرجع فيقول يا رب وجدتها ملأى فيقول الله له اذهب
فادخل الجنة فإن لك مثل الدنيا وعشرة أمثالها أو إن لك
عشرة أمثال الدنيا قال فيقول أتسخر بي أو أتضحك بي وأنت
المملك قال لقد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم ضحك

حتى بدت نواجذه قال فكان يقال ذاك أدنى أهل الجنة
(منزلة^٧)

واته :من زۆر به باشى دهزانم كه دواهمين كهس دهچيته
دۆزهخ دهردهچى كييه و دواهمين كهس دهچيته بهههشت
كييه ، پياوه كه له سه ر دهست و پييان به گاگۆلكه له دۆزهخ
ديته دهره وه ، جا خودا دهفهرموى : برۆ بچۆ ناو بهههشت
جا ئه وىش دهچى و به ره و بهههشت وا دهكوپته پيش چاوى
كه بهههشت پره جا ده گهرپته وه دهلى : ئه ي پهروه دگارم
بهههشتم بينى پرر بوو ، جا خودا پيى دهفهرموى : برۆ بچۆ
بۆ بهههشت جا ئه وىش دهچى بۆ لاي بهههشت وا دهكوپته
به ر چاوى كه بهههشت پره ديسان به پهروه دگارى دهلى كه
دهلى بينيم بهههشت پره ديسان دهلى برۆ بۆ بهههشت
به قه د دونيا و ده ئه وهنده ي تريش (له بهههشت) بۆتۆ بيت
يا ده ئه وهنده ي دونيا بۆتۆ بيت ، پياوه كه دهلى : گالته ي
پيده كه ي يان پيم پيده كه نى له كاتيكدا تۆ پادشاى ، ابن

⁷ رواه البخارى (٦٥٧١) و مسلم (١٨٦)

مسعود ده لّی پیغه مبهرم بینی (ﷺ) پیکه نی تا ددانه کانی
 دوواوه ی به ده رکعت ، وه گوتراوه نزمیتین شوین و
 مه نزلگای خه لکی به هه شته .

* (قال فكان يقال ذاك أدنى أهل الجنة) : فهرمووده نیه

ته وانه ي ده چنه به ههشت بى حساب و عذاب ده چنه به ههشت

عن ابن عباس عن النبي (ﷺ) عنه قال: ((عرضت علي الأمم فرأيت النبي ومعه الرهيط والنبي ومعه الرجل والرجلان والنبي ليس معه أحد إذ رفع لي سواد عظيم فظننت أنهم أمتي ف قيل لي هذا موسى صلى الله عليه وسلم وقومه ولكن انظر إلى الأفق فنظرت فإذا سواد عظيم ف قيل لي انظر إلى الأفق الآخر فإذا سواد عظيم ف قيل لي هذه أمتك ومعهم سبعون ألفا يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب ثم نهض فدخل منزله فحاض الناس في أولئك الذين يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب)) ص ٢٠٠ - فقال بعضهم فلعلهم الذين صحبوا رسول الله صلى الله عليه وسلم وقال بعضهم فلعلهم الذين ولدوا في الإسلام ولم يشركوا بالله وذكروا أشياء فخرج عليهم رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: ((ما الذي تخوضون فيه؟)) فأخبروه ، فقال: ((هم الذين لا يرقون ولا

یسترقون ولا یتطیرون وعلی ربهم یتوکلون فقام عکاشة بن محصن فقال ادع الله أن يجعلني منهم فقال أنت منهم ثم قام رجل آخر فقال ادع الله أن يجعلني منهم فقال سبقك بها عکاشة^(٧٠))

واته : ئوممه تی پیغه مبه ره کانم نیشان درا پیغه مبه رم بینی (رهیط) یکی له گه ل دا بوو (رهیط : له سی تاوه کو نویه) وه پیغه مبه رم بینی پیاویک یا دوو پیاوی له گه ل دا بوو وه پیغه مبه رم بینی که سی له گه ل نه بوو ، ره شاییه کی گه وره م نیشان درا وه گومان برد که ئه وه ئه موته که ی من بیت، پی ووترا ئه وه موسا و گه له که یه تی ئه و جا ته ماشام کرد ره شاییه کی گه وره م بینی پیم و ترا ئه وه ئوممه ته که ی تویه هه فتا هه زار که سیان له گه ل دایه به بی لپرسینه وه و بی عه زاب ده چنه به ههشت له پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) هه ستاوه چۆوه ماله که ی خۆی ، ئه و جا خه لک ده رباره ی ئه و هه فتا هه زاره بووه مشتومریان، هه ندیکیان گوتیان له وانه یه

ئهوانه بن که هاوریه تی پیغه مبهریان کردوو وه ههندیکیان
وتیان : لهوانه یه ئه وه ههفتا ههزاره ئهوانه بن که له ئیسلام له
دایک بوونه هیچ شرکیکیان بۆ خودا بریار نه داوه وه چه ند
شتیکی تریان باس کرد ، جا پیغه مبهر (ﷺ) ده رچوو و
چوو ناویان ئه صحابه کان هه والیان به پیغه مبهر دا (ﷺ)
که چیان گووتوه له ئیوان خویاندا جا پیغه مبهر (ﷺ)
فهرمووی : ئهوانه ن که له کهس دوا ناکه ن دو عایان به سه ردا
بخوینن وه داوا له کهس ناکه ن که داخیان بکه ن وه ره شیین
نین به بالنده و شتی لهم جوړه وه پشت به پهروه دگاریان
ده به ست ،

عوکاشه ی کوری محصن هه ستا گو تی : دو عام بۆ بکه له خوا
که له وان بم پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی تۆ له وانی پاشان
پیاویکی ترر هه ستا وتی دو عام بۆ بکه ، ئه ویش
فهرمووی (ﷺ) عوکاشه پیشت که وت .

پیغه مبهر (ﷺ) ده فهرمووی : ((أعطيت سبعين ألفاً من أمتي
يدخلون الجنة بغير حساب، وجوههم كالقمر ليلة البدر،

قلوبهم علی قلب رجل واحد، فاستزدت ربی عز وجل، فزادنی
مع کل واحد سبعین ألفاً^(۷۶))

واته : پێم به‌خسرا حه‌فتا هه‌زار که‌س له ئومه‌ته‌که‌م ده‌چنه
به‌هه‌شت به‌بێ حیساب روویان وه‌ک مانگی شه‌وی چوارده‌یه
دلیان وه‌کو دلی یه‌ک پیاو وایه‌ جا داوای زیاترم کرد له
په‌روه‌دگارم (عز و جل) ئه‌ویش له‌گه‌ڵ یه‌کیکدا حه‌فتا
هه‌زاری بۆ زیاد کردم

⁷ رواه أحمد (الجامع ۱۰۵۷)

خۆرى و هاوسهر له به ههشتدا

خوای گه وره ده فهرموئى: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فَاكْهُونَ (۵۵) هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأُرَائِكِ مُتَكِنُونَ (۵۶)
لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ (۵۷) سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ
(۵۸)﴾^{۷۷}

واته : به راستى به ههشتیه كان ئه مرۆ له خوڤى و شادید سهر
قالن (۵۵) خوڤان و هاوسهره كانینان له سیبه ره كاندا له سهر
تهخت (ی رازاوه) پالیان داوه ته وه (۵۶) لهو (به ههشت) دا
بوڤان ئاماده یه میوه هات و هه رچی داوا بکا (۵۷) سه لام (یان
لیده کری) به ووته له لایهن پهروه دگاری میهره بان (۵۸)

وه خوای گه وره ده فهرموئى: ﴿وَعَنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ
(۴۸) كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ (۴۹)﴾^{۷۸}

⁷ سورة يس (۵۸-۵۵)

⁷ سورة الصافات (۴۹-۴۸)

واته : وه ئافره تی چاو گه وره یان لایه که جگه له میرده کانینان سهیری کهس ناکهن (٤٨) وه کو هیلکهی داپوشراو (٤٩)

وه خوا ی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَحُورٌ عِیْنٌ (٢٢) كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ (٢٣)﴾^{٧٩}

واته : حور ، تاکه کو یه کهی (حوراء) ئه و ئافره ته ی سپیاتیه که ی چاوی زۆر سپیه وه ره شاتیه که ی زۆر ره شه . عین ، تاک کو یه که ی (عیناء) ، ئه و ئافره ته ی چاوی وه ک مرواری ناو ده ف وان

وه خوا ی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَكَوَاعِبُ أُنْثَرَابًا^{٨٠}﴾

واته : کچانی تازه مه مک کردووی هاو ته مه ن (ده درئ به خاوه نه کانینان) وه خوا ی گه وره ده فهرموئ: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ (٥٧) فَبَأَيُّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٥٨)﴾^{٨١}

واته : له و باخانه دا هه ن حۆریان ئیکن که ته نها چاویان له میردی خویانه پیش ئه وانه دهستی که سیان لی نه که وتوه نه

^٧ سورة الواقعة (٢٢-٢٣)

^٨ سورة النبا (٣٢)

^٨ سورة الرحمن (٥٦-٥٨)

له ئاده مى نه له جنۆكه (۵۷) جابه كام نيعمه ته كانى پهروه گارتان
بيبروان (۵۸) ئه و حۆريانه وه ك ياقووت و مهر جانن (۵۹)

وه ههروه ها خوداى گه و ره ده فهرموئى: ﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَانٌ
(۷۰) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۷۱) حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ
(۷۲)﴾^{۸۲}

واته : تياياندا ههيه ئافره تى ئاكار چاكي روالهت جوان (۷۰)
جا به كام نيعمه ته كانى پهروه گارتان بى رهوان (۷۱) (ئه و
ئافره تانه كه) ره شينه كه ي چاويان زۆر ره شه وه سپينه كه ي
چاويان زۆر سپيه راگيراون له خيوه ته كان دا (له خيوه ي
نايه نه دهر) (۷۲)

هه موو به هه شتیه کان دوو خیزانیان پئی ده درى

عن ابی هريرة عن رسول الله (ﷺ) قال : ((إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، لَا يَبُولُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَتَفَلُّونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَرَشْحُهُمُ الْمَسْكُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ، وَأَزْوَاجُهُمُ الْحُورُ الْعَيْنُ، عَلَى خَلْقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا فِي السَّمَاءِ^(۸۳)))

واته : يه كه م كۆمه له و دهسته كه ده چنه به ههشت له سه ر
وینه ی مانگن له شهوی چوارده دا دهسته ی دوا ی ئه وان وه ك
گه شترين ئه ستیره وان ، دله كانیان وه كو دلی یه ك پیاو وایه نه
جیاوازی و ناكوکیه كان له نیاوانیدا هه یه نه عاذزی و رق
کینه ، هه ر یه کیك له وان دوو هاوسه ره ی هه یه ، یه کیك له م
دوو هاوسه ره موخی ئیسقانی لاقی ده بینری له پشت
گۆشته كه یه وه وله جوانیدا به یانی و ئیواره یادو ته سیباحتی
خودا ده كه ن ، نه خووش ناكه ون وه چلم ناسرن وه تف ناكه ن

قاپه‌کانیان زێر و زیوه وه شه‌یه‌کانیان زێره وه سوته‌مه‌نی
بخوردانه‌کانیان عوده وه ئاره‌قه‌یان مسکه .

وه خودا ده‌فه‌رموی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا
عَلَىٰ سُرٍّ مُّتَقَابِلِينَ (٤٧) لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ

واته : وه ده‌رده‌هێنێت هه‌ر کینه و بوغزێک که دلیان بووبی
برای یه‌کترن به‌رامبه‌ر یه‌کتر له‌سه‌ر کورسی داده‌نیشن (٤٧)
له‌ویدا ماندوو بونیان تووش نایه‌تو وه هه‌رگیز له‌و
(به‌هه‌شته‌دا) ده‌رناکری‌ن

١- شه‌هید ٧٢ حۆری پێ ده‌دری

٢- هێندی‌ک به‌لگه‌ ده‌هێننه‌وه که به‌هه‌شته‌یه‌کان دوو خێزان
زیاتریان پێ ده‌دری .

ئافره تی به ههشت زۆر به شهوق و بۆن خۆشن

عن انس بن مالك عن النبي انه قال: ((ولو أن امرأة من نساء أهل الجنة اطلعت إلى الأرض لأضاءت ما بينهما وملأت ما بينهما ريحا ولنصيفها يعني الخمار خير من الدنيا وما فيها^٨))
 واته: ئه گهر ئافره تێك له خه لکی به ههشت ته ماشای زهوی
 بکات نێوانیان رووناك ده کاته وه وه پری ده کات له بۆن، وه
 ئه وه سه رپۆشه ی که له سه ریه تی باشته له دنیا و ئه وه ی که
 تیا یه تی .

^٨ رواه البخاری (۲۷۹۶)

ژيانى جنسى له به ههشت

عن ابى هريرة قال : قيل يا رسول الله (ﷺ) هَلْ نَصُلُ إِلَى نَسَائِنَا فِي الْجَنَّةِ ؟ فَقَالَ : ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَصُلُ فِي الْيَوْمِ إِلَى مِائَةِ عَذْرَاءَ^(٨٦)))

واته : ئەبو هورهيره دهلى : گوترا ئەي پيغمبهرى خوا ئايا له به ههشتدا دهگهين به ئافرهته كانان و له گه ليان جووت دهبين ؟ فهرموى : بى گومان پياو (له به ههشت) له روژيكدان له گه ل سهت كچدا جووت دهبيت .

عن ابى هريرة قال : قيل للنبي (ﷺ) انطا فى الجنة ؟ قال : ((نعم و الذى نفسى بيده دحما دحما . فاذا قام عنها رجعت مطهرة بكرا^(٨٧)))

واته : ئەبوو هورهيره دهلى : به پيغمبهر گوترا (ﷺ) ئايا له به ههشتدا جووت بوون و جيماع ههيه ؟ فهرموى : سويند به وهى گيانى منى به دهسته جيماع له دواى جيماع دهكه ن ههركه پياوه كه كارى خوئ تهواو كرد ئافرهته كه پاك دهبيتته وه و دهبيتته وه كچ

^{٨٦} رواه البزار (٢٠٢٥)

^{٨٧} رواه البزار (٢٠٢٤)

عن زيد بن ارقم قال، قال رسول الله (ﷺ): ((إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ وَالشَّهْوَةِ وَالْجَمَاعِ^(۸)))

واته : پیاوی ئه هلی به ههشت توانای سهت پیاویان پێ ده درێ (له به ههشت) له خواردن و خودارنه وه و جووت بوون
عن انس عن النبي (ﷺ) قال : ((يعطى المؤمن في الجنة قوة كذا وكذا من الجماع^(۸)). قيل: يا رسول الله! أويطيق ذلك؟ قال: "يعطى قوة مائة"^(۸)))

واته : ئیماندار له به ههشت هیژ و تاقه تی ئه وهنده و
ئه ونده ی پێ ده درێ بۆ جیماع کردن ، گوترا ئه ی پێغه مبه ری
خوا ئایا توانای ئه وهنده ی هه یه ؟ فه رمووی (ﷺ) هیژی
سه ت زه لامی پێ ده درێ (هه ریپاوه ك)

⁸ صحيح الجامع (١٦٢٧)

⁸ رواه الترمذی (٢٥٣٦)

حۆرىيە كانى بەھەشت بەرگىرى لە مېردە كانيان دەكەن لە دۇنيا

عن معاذ بن جبل عن النبي (ﷺ) قال : عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ((لا تؤذي امرأة زوجها في الدنيا إلا قالت زوجته من الحور العين لا تؤذيه قاتلك الله فإنما هو عندك دخیل یوشك أن یفارقك إلینا^۹))

واتە : ھېچ ئافرىتىڭ مېردەكەى خۆى ئازار نادات لە دۇنيا ئىلا خىزانە بەھەشتىكەى لە (حور العين) پىي دەلى ئەزىيەتى مەدە خوا بتكوژى ئەوۋە لای تۆ ميوانە زۆرى نەماۋە كە تۆ بەجى بىلى و بگەریتەۋە بۆ لامان .

^۹ رواه الترمذی (۱۱۷۴)

ژن بۆ دوا میږدی ده بیټ له بههشت

عن ابی الدرداء قال : قال الرسول الله (ﷺ) : انما امرأة تُوفي
عنها زوجها ، فتزوجت بعده ، فهي لآخر أزواجها^(۹)

واته : کاتیک ژنیک میږده که ی ده میټ و دوا شوو بکات
ئهوا دوا میږدی له بههشتدا بۆی ده بیټ

(چونکه سروشتی ئافرهت وایه که ده بیټ یه ک میږدی
(خاوه نی) هه بیټ)

کۆ ده یه وۆ بۆ ژوو مار حۆری هه بیّت

عن سهل بن معاذ عن النبي (ﷺ) قال : ((أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من كظم غيظا وهو قادر على أن ينفذه دعاه الله عز وجل على رؤس الخلائق يوم القيامة حتى يخيره الله من الحور العين ما تشاء^٩))

واته : هه ر یه کێک توره یی بخواته وه و قوت بداته وه ، وه توانای ئه نجامدانیشی هه بیّت و بتوانی رقه که ی بریژی ، یه وه له رۆژی قیامه تدا خوا له بهر چاوی خه لک بانگی ده کات و ده یکا به سه ر پشک که به ئاره زووی خۆی له (حور العين) هه لێژیژی چهن دی ده وۆ

خزمه تکاره کانی به ههشت

خوای گهروه دهفه رموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلِدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُورًا﴾^{۹۳}

واته : ده گهرین به سهریاندا نهوجه وانی هه میشه یی کاتیک دهیان بینیت وا ده زانیت مرواری برژاون .

وه خوای گهروه دهفه رموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ﴾^{۹۴}

واته : وه ده گهرین به سهریاندا کورانی نهوجه وانی خویان ده لیتی مرواری ناو سه دهفن (له جوانی وپاکی)

وه خوای گهوره دهفه رموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلِدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ (۱۷) بِأُكُوبٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ (۱۸)^{۹۵}

^{۹۳} سورة الأنسان (۱۹)

^{۹۴} سورة الطور (۲۴)

^{۹۵} سورة الواقعة (۱۷-۱۸)

واته : تازه لاوى هه مېشه ي به سه رياندا ده گه رين (۱۷) به
په رداغ و دو لکه و گلاسى پر له شه رابى سه رچاوه ي ره وان
(۱۸)

عن انس قال : قال رسول الله (ﷺ) : ((إن أسفل أهل
الجنة أجمعين درجة لمن يقوم على رأسه عشرة آلاف خادم بيد
كل واحد صحفتان واحدة من ذهب والأخرى من فضة.^{۹۶}))

واته : بېگومان ئه وهى نزمترین پله ي هه يه له به ههشت
ده هه زار خزمه تکار لای سه ریه وه وه ستاوه هه ر یه کیک له وان
دوو قاپی به دهسته یه کیکیان زیړه ئه وى تر زیوه .

عن عبدالله بن عمرو قال : أن أدنى أهل الجنة
منزلة من يسعى عليه ألف خادم كل خادم على عمل ليس
عليه صاحبه^{۹۷}

واته : عبدالله كورى عه مر ده لى : بېگومان ئه وه كه سه ي له
نزمترین پله ي به هه شتدايه ئه وه يه هه زار خزمه تکار دین و
ده چن له خزمه تکر دنیدا هه موو خزمه تکاریك کاریك ده کات
هاوریکه ی ئه وه کاره ناکات .

^۹ المجمع (۱۸۶۷)

^۹ أخرجه البيهقي أنظر (الترهيب ۳۷۰۵)

بالبندى به ههشت

خواى گه وره ده فهرموى: ﴿وَلَحْمَ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾^{٩٨}

واته : وه گوشتى ههر بالبنديهك كه ههزى لى بكه ن .

عن انس قال : قال رسول الله (ﷺ) : ((إن طير الجنة كأمثال البخت يرعى في شجر الجنة)) فقال أبو بكر: يا رسول الله، إن هذه لطير ناعمة، فقال: ((آكلها أنعم منها - قالها ثلاثاً - وإني لأرجو أن تكون ممن يأكل منها^{٩٩}))

واته : بىگومان بالبندى به ههشت وهك حوشترى بوخت وایه (جۆرىكه له حوشتر مى زۆر درىژه) له درهختى به ههشت دهخۆن ، ئه بو بوكریش ووتى : به راستى ئه ی پیغه مبهرى خوا (ﷺ) ئه و بالبندى نه رم و ناسكن ئه ویش فهرمووى : ئه وهى دهیانخوات نه رم و ناسکتره - سى جار ئه وهى فهرموو - وه هیوادارم تۆ له و كه سانه بیت كه دهیخویت (مه بهستى ئیمامى ئه بوبه كره)

^٩ سورة الواقعة (٢١)

^٩ رواه أحمد (مسند ١٢٨٩٨)

ئەبو ئەمامە دەلىت : پياويكى بههشت زۆر ھەز لە تەيرىك
دەكات لە تەيرەكانى بههشت، تەيرەكە دىتە ناو دەستى به
شەق كراوى و برژاوى

ميوه و دارو بارى بههشت

خوای گەورە دەفەر موۆ : ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ (۴۱)
وَفَوَاحٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ (۴۲) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
(۴۳) إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۴۴)﴾

واتە : بىگومان پارىزكاران لە سىبەر و (قەراغى) كانياوى زۆرن
(۴۱) وه لەناو ميوههاتىك دان كە ھەزى لى دەكەن (۴۲)
بخۆن و بخۆنەوه نوشتان بىت ھۆى ئەوھى كە دەتان كرد
(۴۳) بىگومان ئىمە وا پاداشتى چاكان دەدينەوه (۴۴)

عن ابن عباس قال : قال رسول الله (ﷺ) : ((فقال إني رأيت
الجنة فتناولت منها عنقودا ولو أخذته لأكلتم منه ما بقيت
الدنيا ورأيت النار فلم أر كاليوم منظرا قط ورأيت أكثر أهلها
النساء)) قالوا بم يا رسول الله، قال: ((بكفرهن قيل أيكفرن
بالله قال بكفر العشير وبكفر الإحسان لو أحسنت إلى

إحداهن الدهر ثم رأيت منك شيئا قالت ما رأيت منك خيرا
(قط ۱۰۱))

واته : بێگومان من به هه شتم بینى جا ده ستم برد بۆ
هێشووه ترییهك ئه گهر لێم کردباوه بێگومان تا دنیا ده ما
ههر لێتان ده خوارد . وه ئاگرم نیشان درا قهت هێچ
دیمه نێکی خراپترم وه کو ئه و رۆژه نه بینوه وه بینیم زۆربه ی
ئه وانه ی که تاییدا بوو ئافرهت بوون گووتیان به چى ئه ی
پێغه مبه رى خودا (ﷺ) ؟ فه رمووی : به داپۆشینیان گوئرا :
کوفر ده که ن ؟ فه رمووی : چاکه ی مێردیان داده پۆشن . ئه گهر
به درێژای زهمان چاکه له گه ل یه کێکیان بکهیت له پاشان
شتێکی بینى ده لێ : قهت هێچ خیرێکم لێت نه بینوه .

عن انس بن مالك عن النبي (ﷺ) قال : ((ان في الجنة
لشجرة يسير الراكب في ظلها مائة سنة لا يقطعها)) (۱۰۲)

واته : بێگومان له به هه شتدا دره ختێ هه یه سوار سه د سالان
له سێبه ره که ی ده رواه هێشتا نایریت

له‌ رووباره‌کانی به‌هه‌شت

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْقَوْزُ الْكَبِيرُ﴾^{۱۰۳}

واته : بێگومان ئه‌وانه‌ی بروایان هه‌یناوه و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردووه بۆ ئه‌وان هه‌یه به‌هه‌شتانیك كه رووباری زۆر به‌ ژێریان دا ده‌روارت ئانه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره

وه هه‌روه‌ها‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾^{۱۰۴}

واته : شیوه‌ی ئه‌و به‌هه‌شته‌ وایه كه به‌لێن دراوه به‌ پارێزکاران چه‌نده‌ها رووباری تێدایه له‌ ئاوی تێك نه‌چوو وه‌ چه‌نده‌ها رووبار له‌ شیر كه تامی نه‌گۆراوه وه‌ چه‌نده‌ها رووبار له‌ ئاره‌ق و شه‌رابیك كه خو‌ش و پالاوته‌کراوه (وه‌کو

دوینا نیه و سه رخوشت ناکا) وه له وێ له هه موو جوړه
میوه یه كه هه یه بو ئه وان له گه ل لیبوردن له پهروه دگاریانه وه
(ئایا ئه و به هه شتانه) وه كو كاسانیك وان كه له ئاگری دۆزه خ
دابن به هه میشه یی . وه ئاوێك ده رخواردیان ئه درێ كه له
پله ی هه ره به رزی گه رمیدایه و كه ئه یخوڤنه وه ریخو له كه كانیان
پارچه پارچه ئه كات .

عن ابی هریره عن النبی (ﷺ) قال:
(إِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفَرْدَوْسَ ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ ، وَأَعْلَى
الْجَنَّةِ ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ ، وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ^(۱۰))

واته : ئه گه ر داواتان له خوا كرد داوا ی فیرده و سی لی بکه ن
چونکه ئه و ناوه راستی به هه شته و به رزترین شوینی
به هه شته ، وه سه ره وه ی ئه و عهرشی خوایه وه له وێ وه
رووباره کانی به هه شته هه لده قولین.

عن عبدالله بن عمر قال : قال رسول الله (ﷺ): ((الكوثر
نهر في الجنة حافتاه من ذهب ومجراه على الدر والياقوت
تربته أطيب من المسك وماؤه أحلى من العسل وأبيض من
الثلج^(۱۱)))

واته : كهوسهر رووباريكه له بههشت ئەملا و ئەولای له زيره شويني پيدا رۆشتنى ئاوه كه له دوور گهوههره خاكه كەشى بۆنى خوشتره له ميسك وه ئاوه كه ي له ههنگوين شيرينتره و له بهفر سپيتره

داوات بههشت كردن له خوا

عن انس بن مالك قال : قال رسول الله (ﷺ) : ((من سأل الله الجنة ثلاث مرات قالت الجنة اللهم أدخله الجنة ومن استجار من النار ثلاث مرات قالت النار اللهم أجره من النار))^(١٠٧)

واته : ههر كه سيك سى جاران داواي بههشت بكات له خوا بههشت دهلى : ئەي خوايه بيبه بههشت وه ههر كه سيك سى جاران خوى له ئاگر بپاريژى ئاگر دهلى : ئەي خوايه له ئاگر بپاريژه

عن ابى هريرة قال : قال رسول الله (ﷺ) : ((ما استجار عبد من النار سبع مرات في يوم إلا قالت النار: يا رب إن عبدك

فلانا قد استجارك مني فأجره، ولا يسأل الله عبد الجنة في يوم سبع مرات إلا قالت الجنة: يا رب إن عبدك فلانا سألني فأدخله الجنة^(١٠٨))

واته : هيچ بهندهيهك خۆى پاراست له ئاگر ههوت جار ئيللا ئاگر گوتووويه تى : ئه ي پهروه دگارم فلانه بهندهت خۆى له من پاراستوه جا تۆش بپاريزه وه هيچ بهندهيهك داواى به ههشتى نه كردوووه ههوتجاران ئيللا به ههشت گوتووويه تى : ئه ي پهروه دگارم فلانه بهندهت داواى منى كردوووه جا تۆش بيه به ههشت .

به ريزه كه م ؛ ده تهوئى دوو هه زارم له گه ل بگۆريه وه له گه ل يه ك هه زار ! بئگومان ده لئى نه خىر نامه وئى ! ئى ئه مه ش هه ر وه ك ئه مه يه كه ئه و به هه شته به ئه م دونيايه ناخۆش و خراپه ده گۆريته وه به شوينىك نه هه سودى و خراپه كارى و كارى خراپ و ناشرينى تيدانيه ! وتهيه كى زۆر جوان هه يه كه ده لئى (ته مه نت چه ند به رى كرديه ئه وه نده له خوا نزىك بويه وه وه چه ندد مايه هه ولبده تا له خوا نزىك بيت) هه سته با پئكه وه ته وبه كى بكه ين و بگه رينه وه لای خوا .

چۆن تهوبه بکهه

وه کو بهتوئی پیم بلیی : نه فسم دهیه وئی بگه ریته وه لای
خودا و په شیمان بیته وه و بچمه به ههشت نه فسم دلنیا بووه
له وهی سه رفرازی له شوین کهوتنی هه واو ئاره زوه کان و
ئه نجام دانی کاره حه رامکراوه کان نیه ، به لکو له
شوینکه ووتنی ریگای حه قی ئیسلامه ؛ به لام له گه ل ئه وه شدا
نازانم چۆن تهوبه بکهه ؟ وه چۆن یه کهه هه نگا و بنیم ؟

خوای مه زن چاکه ی بو هه ر به ندهیه کی خوئی بویت ،
هۆکاره کانی به دهسته یینانی بو ئاسان ده کات و به هه مان
شیوه ش له تهوبه کردن یارمه تی ده دات ، جا لی ره دا باسی
هه ندیک له و شتانه ده که یین که یارمه تیت ده دهن و
هاوکاریت ده که ن بو تهوبه کردن و گه رانه وه بو لای خودا.

نیه ت ساغ کردنه وه و به راستی بگه ریوه : ئه گه ر مروّف نیه تی
بو خوا ساغ کاته وه ، وه راست بکه ت له تهوبه کردنه ی ئه وه
پهروه دگار یارمه تی ده دات و کار ئاسانی بو ده کات، وه هه موو

ئەو بەربەست و لابه رانه دینه ریگای تەوبە کردنه که ی له سەر
 لادەدات ، وه هەر که سیکی موخلیس و ساغ نه بیّت له بۆ
 خودا ئەوا شەیتان فەرمان رهوای ده کات هەر وه کو چۆن
 خوای گهروه ده فەرموی: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
 وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾^{۱۰۹}

واته : ئا بهو شیوهیه مان کرد بۆ ئەوهی هەرچی تاوان
 و خراپه یه لی دوورخه ی نه وه ، به راستی ئەو (یوسفه) له
 بهنده دلسۆزه کانی ئیتمه بوو .

۱- موحاسه به ی نه فسی خۆت بکه :چه نکه موحاسه به ی
 نه فس هانده ره بۆ په له کردن بۆ کاری خیر ، وه هاوکاره بۆ
 روبه روو بونه ی تاوان ، وه یارمه تیده ره بۆ گه یشتن به وه ی که
 له ده ست چوو ، وه په یه که مروّف وا لی ده کات بزانیّت چی
 بۆ هه یه و چی له سه ره ، وه هاویاری مروّفه بۆ تەوبە کردن
 وه به رده وام بوون له سه ر تەوبە کردنه که ی

۲- یادی نه فسی خۆت بخه ره وه و ئاموژگاری بکه و

سه‌رزه‌نشتی بکه و بیترسینه : پیتی بلّی : ئه‌ی نه‌فس بگه‌ریوه
پیش ئه‌وه‌ی به‌ری ، چونکه‌ مردن له‌ ناکاوه ، مردنی ئهم و
ئه‌وی یاد به‌ینه‌وه . نازانی مردن مه‌وعیدی تویه ؟ گۆر مالی
تویه ؟ خوّل فهرشی ژیرته ؟ گلخۆرکه‌ ده‌بیته‌ ئاشنات ؟
ناترسی فریشته‌ی گیان کیشان یه‌خه‌ت پیبگری و تۆش له‌سه‌ر
تاوانکردن به‌رده‌وامی ؟ له‌و کاته‌دا په‌شیمانی دادت نادات
گریه و دل ته‌نگیت لیوه‌رده‌گیری

تیاجیت ئه‌ی نه‌فس پشت له‌ ئاخیره‌که‌ت ده‌که‌یت ئه‌و روی
له‌ تویه به‌ره‌و تویه به‌رو تو دیت ؟ وه‌ روو له‌ دنیا ده‌که‌یت
لاکاتی‌کدا ئه‌و له‌ پشتی لیت کردووه‌ ! ئا به‌و شیویه به‌
به‌رده‌وامی سه‌رزه‌نشتی بکه و گله‌یی لیبه‌که‌ و یادی به‌یه‌وه
هه‌تا له‌خوا ده‌ترسی و ته‌وبه‌ ده‌که‌یت و ده‌گه‌رییه‌وه

۳- خوّت له‌و شوینانه به‌ دوور بخه‌ که‌تاوانی تیدا ده‌کریّت :
وازه‌ینان له‌و جیگایانه‌ی که‌ تاوان تیدا ده‌کریّت یارمه‌تیت
ده‌دات بو ته‌وبه‌کردن ، هه‌ر بویه ده‌بینیت ئه‌و پیاوه‌ی که‌
نه‌وه‌د و نوکه‌سی کووشتبوو زاناکه‌ پیتی وت (میله‌ته‌که‌ت
میله‌تیکی خراپن ، جا له‌ فلانه‌ شویندا جیگایه‌کی ئاوها و

ئاۋھا ھەيە كە خەلكە كەيدا خوا دەپەرستىن ، برۆ بۆ لايانخوا
پەرستى لە گەل ئەواندا بکە)

۴- واز ھىنان لە ھاورى (برادەر) ى خراپ : چونكە تەبيعت
لەوان دەدزيت ، ۋە بشزانە ئەوانە دەستبەردار نابن ، بە
تايبەت ئەوان شەيتان لە پشته ۋە ھانىيان دەدات ۋە رايان
دەكىشىت لە بۆ كارى خراپە ، ۋە پاليان پيۋە دەنيىت ، ۋە
رايان دەكىشىت ھەروەھا گەر توانيت ژمارە موبايىلەكەت و
ناونيشانى مالىكەت بگۆرە ، تەنانەت ئەو ريگايە بگۆرە كە
پيشتر پيدا رويشتويت (گەر توانيت) .

ھەر بۆيە پيغەمبەر (ﷺ) دەفەرمويت (الرجل على دين
خيله ، فليظر أحدكم من يخالل) ۱۰

ۋاتە : مروّف لەسەر ئاينى ھاوريكەيەتى ، جا بۆيە ووريا بن
بزانن كى دەكەنە ھاوريى خوتان

۵- بىر لە عاقىبەتى تاوان بکەۋە : چونكە ئگەر مروّف زانى
تاوانەكان عاقىبەتيان خراپە و ناو دۆزەخە ۋە بەو سزاكەى

چاوه رپى ده کات ، وای لیده کات پيش هه موو شتيک واز له
تاوانکردن بهينييت ، وه تهوبه بکات له تاوانه کان

٦- به ههشت و ئاگرى ياد بهينه وه : بىرى گه وره يى به ههشت
بهينه وه ، وه ئه و خوايه تيدا ئاماده ي کردوه بو يه يک
گوپرايه لى کردبييت و ته قواى ئه وى کردبييت ، وه جه هه نه م و
ئه وه ي که تيدا ئاماده کراوه بو ئه وه ي سه ريپچىکاران
بترسينه که تاوان ده که ن و به رده وامن له سه رى .

٧- خۆت سه رقاڵکه به وه ي سوودبه خشه و خۆت له ته نيایى و
به تالى به دوور بگره : چونکه نه فس ئه گه ر سه رقاالى نه که ي
به گوپرايه ليه وه سه رقاالت ده کات به سه ريپچيه وه . هه روه ها
ده ست به تالى سه رده کيشى بو هه لدیر و له ريلادان و مودمين
بوون . وه له دوايش سه رده کيشى بو هاورييه تى خراب

٨- پيچه وانهى هه واو ئاره زوو : هيج شتيک نيه به ئه ندازه ي
هه واو ئاره زوو مه ترسيان بو سه ر مروّف هه بييت ، هه ر بوّيه
ده بينيت خواى په روه دگار ده فه رموى: ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ

هَوَاهُ ﴿۱۱﴾ ، بۆیه ههر که سێک دهیه وێ تهوبهیه کی نه صوح بکات ، ده بێت خۆی لهو شتانه دارنێ که ده بیهستیتته وه به رابردووی تاوانیه وه ، وه نابێ دواى ههواو ئارهزووی خۆی بکهوێ

۹- وه کۆمه لێک هوکاری تر هه ن بێجگه له لهوانه یارمهتیت ده ده ن بۆ تهوبه کردن : دوعا کردن لای خوا که تهوبهیه کی ساغ و راسته قینه ت پێ ببه خشی ، وه زیکری خوا کردن و داواى لێخۆشبوون (اسغفر الله) کردن ، هیوا کورت بوون و یادى قیامهت کردن ، وه قورئان گه یشتن ، وه ئارامگرتن به تایبته له سه ره تای تهوبه کردن هتد کۆمه لێک شتی تر که یارمهتیت ده ده ن بۆ ته بو کردن و بهردهوام بوون له سه ر

مه رجه کانی ته وه بی راسته قینه

۱- ساغ بوون و بیخه وش بۆ خوی پایه بهرز : بهو پییه ی که
هۆکاری ته وه به کردنه کهت خوشویستی خودا و به گهروره
راگرتنی و هیوا بوون پیی و به تاما بوونی پاداشتی خوی ، وه
ترسان له سزای ئه وی ، نه ک نزیک بوونه وه بی بۆ خه لکی ،
وه مه به ست پیی شتیک بی له شته کانی دونیای فانی ، ههر
بۆیه ده بینیت خوی گه وه ده فهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾^{۱۱۲}

واته : ئه وان هیا نیه بیته که ته وه بی راسته قینه یان کردووه و
کار و نیه تیان چاک کردووه بۆ خودا و ده ستیان به ئاینی خواوه
گرتووه ، وه به دینیان له بۆ خوا ساغ و بیخه وش کردوته وه ،
ئا ئه وان له گه ل ئیمانداران ده بن

۲- واز هیئان له تاوان : وا نه زانی ته وه به کهت راسته له
کاتی کهدا ته وه به ت کردووه و که چی به رده وامیت له سه ر تاوان

کردن ، به لām ئە گەر هاتوو گه رایه وه بۆ سهر تاوان دواى تهوبه کردنه که ، ئەوا تهوبه پیشوه که ی به تال نابیتته وه به لکو پیوستی به ته به ویه کی نوێ و تازه ههیه .

۳- داننان به تاواندا ؛ چه نکه مومکین نیه مرۆف تهوبه بکا له شتیک و به تاوانی نه زانیت

۴- په شیمان بوونه وه له وهی لیت وه شاوه ته وه له تاوان و سه ریچی : وه چاوه ری تهوبه ناکرێ مه گەر له که سیکی په شیمان ، دلته نگ ، خه مبار به وهی لیتی وه شاوه ته وه له سه ریچی و تاوان ، ههر بۆیه که سیکی که باسی تاوانه پیشوه کانی خۆی ده کات و فخر و شانازی پیوه ده کات به تۆبه کار و په شیمان نادریتته قه له م ههروه کو پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموئ: ((الندم التوبة))^{۱۳}

واته په شیمان بوونه وه تهوبه یه

۵- سووربوون له سهر نه گه رانه وه بۆ تاوان : تهوبه ی که سیکی قبول نیه نیه تی دووباره گه رانه وهی هه بیته بۆ تاوان دواى

ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی ، به‌لکو پێ‌ویسته له‌سه‌ری ده‌ستبه‌رداری
تاوان کردن بێ ، وه به‌رده‌وام به‌لێن به‌خۆی بدات له
داها‌تو‌ودا نه‌گه‌رێته‌وه به‌وسه‌ر تاوان

٦- گه‌ران‌دنه‌وه‌ی مافه‌کان بو‌خاوه‌نه‌کانیان : ئه‌گه‌ر ها‌توو
تاوانه‌که په‌یوه‌ندیان به‌ مافی ئاده‌میزاد هه‌بێت ، ئه‌وه
پێ‌ویسته له‌سه‌ری مافه‌کانیان بو‌بگه‌رێندرێته‌وه ، ئه‌گه‌ر
ئه‌یه‌وێت ته‌وبه‌که‌ی راست قبول بێت . له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی
پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) که ده‌فه‌رمو‌ی: ((من کانت مظلّمه لأحد من
عرض أو شيء فليتحلله منه اليوم قبل ألا يكون دينار ولا
درهم ، أن كان له عمل صالح أخذ بقدر مضلمته ، ون لم تكن
له حسنات أخذ من سيئات صاحبه فحمل عليه))^{١٤}

واته : هه‌ر که‌سێک زو‌لم له‌ که‌سێک کردوه و مافی له‌سه‌ره ،
جه‌سته‌ی بێت یان هه‌ر شتێکی تر ، با ئه‌مرۆ گه‌ردن ئازادی
لێ بکات ، پێش ئه‌وه‌ی رو‌ژێک بێت دینار و دره‌هم سوودی
نه‌بێت ، ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی چاکی هه‌بێت لێ ده‌بردرێت به
ئه‌ندازه‌ی مافه‌کانی ، وه ئه‌گه‌ریش چاکی نه‌بێت ، ئه‌وا له

کرده وه خراپه کانی (خاوهن حەق) ھەڵدەگیرئ و دەدرئتە
ستەمکارە کە دا

۷- ئەبێت تەو بە کە لە کاتیکدا قبول ناکرئ : کە بریتیه لە
پیش سەرە مەرگ و پیش ھەڵاتنی خۆر لە خۆرئاوا وە
پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئ: ((أَنْ أَلله يَقْبَل توبۃ العبد ما لم
يغرز))^{۱۱۵}

واتە : بێگومان خوای گەورە تەو بەی تەو بە کاران قبول دەکات
، ھەتا وەکو پیش سەرە مەرگ

ھەروەھا دەفەرموئ (ﷺ): ((أَنْ أَلله ييسط يده بالليل
ليتوب مسيء النهار و ييسط يده بالنهار ليتوب مسيء الليل
حتى تطلع الشمس من مغربها))^{۱۱۶}

واتە : بە راستی پەروەردگار بە شەو دەستی رادەخات بۆ
ئەوێ تاوانکارانی رۆژ تەو بە بکەن ، وە بە رۆژ دەستی
رادەخات بۆ ئەوێ تاوانکاری شەو تەو بە بکەن ، ھەتا ئەو
کاتە ی خۆر لە خۆر ئاوا ھەڵدئ

سه رچاوه

- کتاب ۱ مختصر صحيح مسلم
- کتاب ۱ مختصر صحيح بخاری
- کتاب ۱ فہرمووده صہ حیحه کان
- کتاب ۱ کیف أتوب ؟
- م. محمد عبداللہ فقی

۱. پێشه‌کی..... ۵
۲. له‌ خوا نه‌ ترسان ۷
۳. ترسان له‌ خوا و ترسان له‌ مه‌ خلوق..... ۱۴
۴. لاوازی ئيمان ۲۰
۵. شوینکاری لاوازی ئيمان..... ۲۷
۶. هوکاري لاوازی ئيمان..... ۳۴
۷. چاره‌ سه‌ری لاوازی ئيمان..... ۳۹
۸. به‌ هه‌شت..... ۴۶
۹. به‌ هه‌شت له‌ چی دروست کراوه ۴۷
۱۰. ره‌ شماليکی مرواری بو ئيمانداران ۴۸
۱۱. به‌ هه‌شت هه‌شت ده‌رگای هه‌یه ۴۹
۱۲. له‌ به‌ هه‌شت سه‌ت پله‌ هه‌یه ۵۱
۱۳. فيرده‌وس به‌رزترین شوينه ۵۲
۱۴. نه‌وانه‌ی ده‌چه‌ به‌ هه‌شت داواي شوینی تر ناکهن..... ۵۳

۱۵. بههشت ئهوهی دَلْ حهزی لیبی تیایهتی..... ۵۴
۱۶. بههشتیهکان ۳۳ سألن..... ۵۶
۱۷. بههشتیهکان بَی موو و ردینن..... ۵۷
۱۸. خهوتن نیه له بههشت..... ۵۷
۱۹. مردن نیه له بههشت..... ۵۸
۲۰. بینینی خودا له بههشت..... ۶۰
۲۱. بهئومیدی شادبوون به خودای گهوره ئه مه بکه..... ۶۲
۲۲. له بههشت شتی واههیه به خه یالّی مرؤفدا نه هاتوو..... ۶۳
۲۳. جیاوازی شوینی بههشتیهکان..... ۶۴
۲۴. له بههشت منالّی ئیماندار به دایک و باوکی ئیماندار ده گات... ۶۶
۲۵. بههشتیهکان داخ له یهك شت ده خۆن..... ۶۷
۲۶. بههشتیهکان به سی جوړ بازن ده رازینرینه وه وه پۆشاکیان
۲۷. ئاوریشمه..... ۶۸
۲۷. بازاری بههشت..... ۶۹
۲۸. ئاخیر کهس که ده چیه بههشت چی پئی ده درئ ؟..... ۷۰
۲۹. ئه وانهی ده چنه بههشت بَی حیساب و عه زاب ده چنه بههشت
- ۷۳.....

۳۰. حۆرى و هاوسهر له بهههشتدا..... ۷۷
۳۱. ههموو بهههشتیهکان دوو خیزانیان پى دهدرى..... ۸۰
۳۲. ئافرهتى بهههشت زۆر به شهوق و بۆن خوشن..... ۸۲
۳۳. ژيانى جنسى له بهههشت ۸۳
۳۴. حۆریهکانى بهههشت بهرگرى له مێردهکانیان دهکهن له دنیا. ۸۵
۳۵. ژن بۆ دوا مێردى دهپیت له بهههشت..... ۸۶
۳۶. کى دهیهوى بى ژوومار حۆرى ههپیت ۸۷
۳۷. خزمهتکارهکانى بهههشت ۸۸
۳۸. بالندهى بهههشت ۹۰
۳۹. میوهو دارو بارى بهههشت ۹۱
۴۰. له رووبارهکانى بهههشت ۹۳
۴۱. داوات بهههشت کردن له خوا ۹۵
۴۲. چۆن تهوبه بکههه ۹۷
۴۳. مهرجهکانى تهوبهى راستهقینه ۱۰۳
۴۴. سهراوه ۱۰۷
۴۵. پیرست ۱۰۹